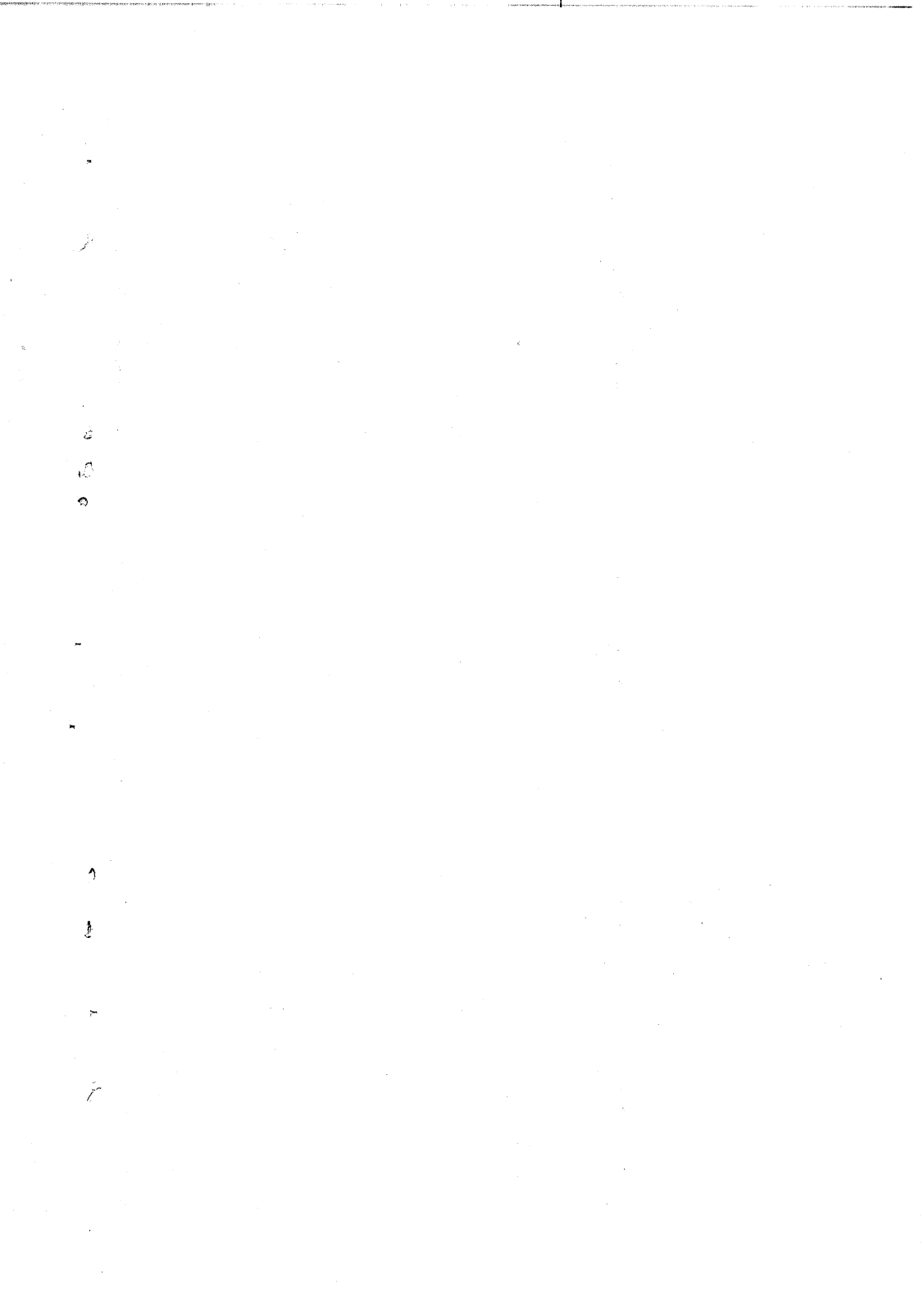

بجھو عہ آثارِ قلمِ اعلیٰ

۴۵

اس مجموعہ کا اجازہ حاصل شدہ سرروحانی وطن ایران
نہد اللہ ارکانہ بقصد ان محدودہ منظور حلقہ تکثیر
نہدہ است وطن از انتشارات مجموعہ امرو، نسفا:۔۔۔۔۔
شہر الکلمات ۱۳۳۱ ہجری

این مجموعه آثار و الواع مبارکه حضرت

صالح قدس سره الاعظم را تقدیم بحفظ

علی آثار و دانشی که در این کتاب چهارم

شهرالرحمه ۱۳۳۳ بدیع ذریعه فانی سید غلامرضا

این کتاب در تاریخ ۱۶ فروردین ۱۳۳۳ - تعداد

نسخه تکثیر شده : شماره ۴۸

پرودرخواستی

خدمت مکرم جناب امامزاده محمد نفع علیه السلام و ملاحظه فرماید

۱۵۲

بِسْمِ رَبِّنا الْأَوْثانِ الْأَعْظَمِ تَعَالَى الْأَجْرُ
جمله محبوس و لایق و سراسر است که حسن
استوای بر عرش در دنیا بیکه بوضوح ^{میل} تا
شده همه ایه مبارکه نکرده فرمود بیک
ایه نزاع و جدال و قتل و عارت و از عا
بوداشت و بیان واضح عین فرمود
نصرت امر حکم و بیان مفید شده
طوبی از برای نفوسیکه با استقامت
باجزه راه

قبل لوی بحضرت اسم الله بحال علیه من
 کلها و الهامه از سما و مشیت نازل و
 ابن فخر مبارکه بلسان یارسی از فلم
 اعلا جاری قوله جللت عظیمه و
 نفس الحی اگر قدرت ظاهره که فی
 الخصفه نری حق معانی نداشتند و نداد
 بنامها ظاهر شود و سابق در دعای
 و اراده سوء و فصل از او مشاهده کرد
 لیرت ^{بسم الله الرحمن الرحیم} امر از شکر و اندام بلند
 شهید ملکت المذری فی مقام آخر است

بوح فيه اشرف الأض بنور رجا فيه
 جاء ربنا والمليك صفا صفا بابل انسا
 بما يلبخى لدر بلع الهى عامل شور لعم
 قد خلفه الله لعمار العالم ان برای اباردی
 آمده نه ان برای خرابی حق بفعل ما پشاه
 وحکم ما بر بد است ان قبل در زمان
 رسول الله روح ما سواء فلاه حکم :-
 جهاد نازل و در این ظهور کبر اعظم
 ان شاء الله ان شاء الله ان شاء الله هو
 آمین

بود اقبال فائز شوند و باقی علی فوق
 نمایند الحمد لله الذی ظهر و اظهر
 صراطه المستقیم و هدی الناس الی
 صفا المبین و اسمه الاعظم العظیم الی
 برکن لازم است که بر دوستان فنا
 نمایند ایچرا که عند الله محبوب
 قبول است که من نفسی از غفلت
 سب و عنت صریحی شود انه بقول
 الحقی و هدی السبیل لا اله الا هو
 العرب الجمیل و بعد فدا فار الخادم
 بکنایم الذی کان یحکم عن اقبالکم
 خصوکم و خشوکم و رسو حکم و استفا
 علی امر مولانا و مولایم الذی بهر ذریع
 بیان علوم العلماء و اصول انیسیه
 معارف العرفاء الیمن شاء الله و ربنا

ورتبکم ورتب من فی السموات و الارض
 فلما قرئت واطلعت عرضته بعد الاذن
 ثلثاء الوجه قوله عز كبرياته انشاء
 لا زال انزجبق بيان رحمن بپاشامند
 ويا بجزء اليوم لابق وسزاوار است عمل
 نمایند مخصوص بعضی از نفوس
 مذکور ابان بد بعد منعه نازل و
 از سال شد که شاید بقرآئت ان فی
 الخيفة فائز شوند و بما حجت و برضی
 موثقی کردند امروز روز فضل
 اعظم است اگر هیچ عالم اظهار حجت
 نمایند ولو از حقیقت عاری و محروم
 باشند از ساحت اقدس اطهار و عتبات
 شده و میشود که شاید نجات ابان
 دستگیری نمایند و از عالم ظنون بگوش

ببین

بین کشاند و از همان محضت فانی نماید
 عندک علی کل شیء و کتاب مبین و
 گران برای بعضی بر حسب ظاهر لوح
 مع اقدس نازل نشد این نظر حکمت
 بوده و ما اطلع بها الا الله وحده و از
 برای نفوس مستقیمه تا بند از سماء
 عشت ربانیه نازل میشود ایچره که
 سب علو و سمو است و اگر ظاهر نظر
 حکمت در ارسال الواح توفیق رود البته
 فیوضات سحاب رحمت الهی در باطن
 و باطن باطن مدد فرماید انہ یسمع و
 یری و هو السميع البصیر یعنی و یرى و
 هو المقتدر القدیر طوفان الذی مع
 منفعهم القصص الأولى عن الله ما لا یحصى
 قل انما یبدع السموات و الارض و ما
 بینهن

الذي لا يعرف بدونه قد شهد بذلك منسك
 ولكن الفوح كذهم من الغافلين فلما نزلنا
 لك هذه الآيات وعن ذلك نزل لوح
 منيع لوقفه بلسان الحنفه جديت الي
 مقام لأخذك الأخران في الأماكن بشهد
 بذلك مالك الأديان من هذا الأفق المنير
 بسم الله العليم الحكيم يا محمد قبل نفي أنا
 نذكر الذي ذكرته في كتابك ونسرا اسمه
 حكمة من عندنا ان ربك هو العليم الحكيم
 نسئله تعالى بان يؤيدني على ما يبغى به كره
 بلعالم اسمائه الحسنی ان ربك هو الفضل
 الكريم له ان يذكر الله بما نطق به الفم الأعلى
 سبحانك يا الهی و الله الأسماء و فاطمى و
 فاطمى السماء امسلك بالاسم الذي به صدر
 سفينة امسلك على البر والبحر بارادتك قوة

اضطرب

اضطرب كل عالم واربعه كل غافل وبعث
 كل بيان منين بان تؤيدني على هذا
 الامر الذي به زك اقدام العلاء والعزاء
 ولادباء الامن نقدته بحورك والطاقة
 اى رب اسلك بان لا تخبني عما عندك
 ولا تخلفني محروما عن حجر علك وشمس
 فضلك ثم ارفني بالهي كوث الاسفاه
 يا ابا دى عطانك انتك انت المفسد على
 ما نشاء لانعك الصفوف والسفوف
 ولا تخرك الشون والالوف نفعل ما
 نشاء ونباطناك ونحكم ما نريد انتك
 انت المفسد والمعالى العليم الحكيم هو
 نعم حكيم انا انك كرم مني محمد قبل
 يفر بفرج هذا الذكر الذي به حفظت
 الاشياء الملك لله المهيمن اليوم لك

المظلوم بذكر عادته في الأرض ويدعوهم
 الى الله مالك الوجود طوبى لصبر عن كونه
 ولسمع اذا سمع النداء عن ونداء فلزم
 الكبرياء فالبيتك لبيتك باله العجب و
 الشهود فلان المظلوم ما نطوع عن طوع
 يشهد بذلك مالك العرش والترى ولكن
 الفوج اكثرهم لا يفقهون هذا يوم انزل
 الرحمن في الفجران الملك يومئذ لله ولكن
 الفوج اكثرهم لا يشعرون فدايدوا
 كتاب الله عن ونداهم وانبعوا كل عالم
 مردود فل هذا يوم الظهور لو انتم تعلمون
 وهذا يوم البيان وانتم صامنون فوموا
 عن دفع الطوى ثم اقبلوا الى الافق اعلى
 الذي انار هيك الاسم الذي به فتح باب
 السماء وتركت في انوار الروح البهاء على

اهل

اعلم اليه اسم الذين سمعوا واجابوا اذ انى
 الحى علام الغيوب بسمة المهيم على
 لاسماء وان بافلم الاعلى ان اذكر من سمى
 بين العابدين ليجنبه ذكر المظلوم الى
 مفاد يشهد بما شهد الله قبل خلق السموات
 والارضين انا نبتى الذين نبتوا
 الارهاق عن وآتهم مفيلين الى الله الو
 الفرد الخبير بافوم ان اخر حواله
 الطهور الذى كان موعودا فى كتب الله
 وبه طهر ما كان مستورا فى حجب الغيب
 ان نكتم الرحمن ينطق بالحى انه هو العزيز
 العظيم كذلك نطق اللسان وظهر
 المهيان طوي لفضى سمعت واجيب
 ويعمل للغافلين هو العلم الخبير بالحمد
 انا نطق عليك ما تنفعت فى كل حاله

من عوالم ربك أن احد وكن من الشاكرين
 أبالك ان تمنحك زخارف الدنيا من مالك
 الأسماء سبغى الملك وبقى ما قدر
 من لدن مفند رخلد بر منسك مجبل
 عنا بئر ربك ونسبت باذبال رحمة
 وفل بامالك المدم وسلطان الأمم
 استلك باسمك الذي جعله سلطان
 الأسماء في ملكوت الأسماء بان توبخ
 على الأفعال البك والنوجه الى افق امرت
 اى رعبا انت الكريم وانا السائل ببالك
 وان الغفور وانا العاصى المرحي
 رشحات حجر عفرانك فانزل على من
 سحاب جودك ما يطهرني عن ذنوبك
 ويغفر سني عن سوائك وينطفئ ذلكرت
 وثنائك بين خلفك انك انت المفضل

المفضل

الشعالی الغفور الکریم انتهى این چند
 لوح مبارک از سماء مشیت نازل و
 در این مکتوب ثبت شد و بعد امر
 فرمودند مجدداً صورت آن در لوح
 دیگر ثبت شده ارسال شود تا هر یک
 از آن نفوس بلوح علیحده فائز گردند
 و اسم بکنیز از آن نفوس در اول لوح
 نظر بحکم ذکر نشد باید اجتناب :-
 ملاحظه نمایند اگر موافق حکم است
 الواح را بدهند چه که بعضی از عباد
 اهل نمیشند داخل میشوند نااطاع
 باید لذا کمال حکم باید ملاحظه شود
 دانسته در فخر اتحاد و پیام بر حمت
 امر رفوع دانستند انشاء الله همیشه
 بر این امور مؤید باشد این مرتبه

تلقاء وجهه عرض شده ههنا ما نطق به لسان
 في ملكوت البيان انشاء الله بايد مجد مت
 اريدتاني فبا م غمائي كه رانجه اختلاف در
 آن ارض غماند ابن كلمه كينا اولو بحر و امر
 الهی است طوبی لمن قام علی هذا الامر
 العظيم هر نفسی الروح سبب اتحاد و اصلاح
 شود اولدی الله از او نادر و افراد مذکور
 انهمی افنكه درباره بعضی از اصحاب حضرت
 روح روح العالمین فله نوسنه بودید
 بعد از عرض بیاحت اقدس ~~موردند~~ بودند البوم
 حضرت مسیح در سبب آء اشباقی را کفر و
 ناطق است و لكن اصحاب ایشان محروم مشاهده
 میشوند الا من شاء الله ببار مشكل است
 ان نفوس باقی علی توحه نمايند و انما
 عندهم بما عند الله ناظر كره ~~موردند~~
 نفوس

نفوس بمثابة اهل فرغان مشاهده میشود
 ز تمام ظاهر و باوهم ناطق و الحی الاشیاء
 رجوع میکنند از بعضی از نفوس که بکمال
 تالیف آن نفوس موهومه توجه نمود که
 و میباید لعمریکه لیسند عند هم ما بکون
 لانفالاصغاء و الاسماع حرمتکه لانی
 شبتک باشد نزد آن نفوس نبوده و
 نسبت انهی و اینکه در باره جناب ستم
 علی نوشته بودید و تعهد لوح منبع ان
 وی او فرمودند در مقام اصح اندس اعلی
 عرض شد لوح بدیع منبع مخصوص او از
 سماء مشیت نازل و مخصوص دو اخوان
 جناب هم لوح اصح منبع از سماء فیصله
 نازل ذکر در حق جناب علی علیه السلام
 در صاحب اندس بوده که آن جناب نسبت

با ظاهر آنچه بر او در سبیل الهی وارد شد
 نزد محبوب عالمیان مشهور و ذکرشان کرده
 از سماء مشیت الهی نازل آن ربنا الرحمن طوبی
 المتفق الکریم وهو الناطق البصیر مخصوص
 هیچ اسمی که در دستخط انجذاب بود و
 هم چنین نفوسیکه عرض نمودند:
 الواح بطبقة من بعد ان سماء عنایت نازل
 انشاء الله کل بان فائر شونک و تبلیغ هم
 بالحکمة المحضه مشغول کردند عنایت حق
 جل جلاله و عز بمفاتی رسبت که آنچه از
 نفوس ذکر شده و بایشود هم و مینا مخصوص
 کل الواح من بعد ان سماء مشیت نازل از حق
 بطلبید تا نفوس از حرارت نار مشعله در
 سله مشعل شون و بحیثه الله ظاهر
 منعت امره عامل مشاهده کردند بل و

نمی ریزد روی است که در همه کتب و
 صحیف ذبیح والواح مذکور و مسطور است
 تعالیه الله اعلم من کل شیء عند الله رب العالمین
 بکسوت حال نفوس سبکه باوعارف شدند
 و بما بلیغی له عمل نمودند انشاء الله کل :
 با مقام بلند اعلی فائز شوند و از فیضات
 ایاضت برند ان ربنا الرحمن هو الغفور
 الرحیم و انه هو المولی المدبر الناصح الحکیم
 و نوی مخصوص جناب الف و جاعکاس :
 نازل اگر ممکن باشد با ایشان برسانند و الا
 و در آن ایشان امانت بگذارند در این کمره :
 بعضی از این الواح منبجهدا بن عیوب خادم
 از اصل تنزیل نقل نموده و ارسال داشته :
 چه که حضرت غصن الله اکبر روی در
 و کیوننی لرب فیه و منه الاظهر فداه نشر

فلما سئل عريضة أو جناب اسمها عليه
 بهاء الله سبحانه فإسن فائق وجمي نؤفت
 الختاج راد أن أرض طلب عموده اند عزت
 لدى الحق مقبول افتاد فرمودند اگر بروج و
 ریحان واقع شود نیکوست لو شاء الله لیج
 ما نشئت رجای ابن فانی آنکه تکبیر ابن عبد
 فانی را خدمت حضرت اسماء جمال علیه
 من کل بهاء و ایماه و جناب من سمي لدى
 منظر الأكبر بجلی فیل اکبر علیه بهاء الله
 مالک القدر برسانند ابن فانی خدمت جمیع
 دوستان عرض خلوص و نیسی اظهار
 میفاید جناب ذبیح علیه بهاء الله و جناب
 امیر ابوطالب علیه بهاء الله و جناب
 حیدر قبل علی علیه بهاء الله و جناب
 اسمها علیه بهاء الله الحمد لله بعنایات

الهیة فائز شدند و مخصوص هر یک لوح
 امیر اقدس نازل و ارسال شد خدمت :-
 ایشان و سایر دوستان که بلوچ الهی فائز
 شدند عرض فنا و نیستی این عبد را بر سار
 و هم چنین نفوسیکه ذکرشان در ساحت
 اقدس بوده و هست انشاء الله از کاس امتداد
 بنوشند و بما بپنجی لهذا اليوم عامل شدند
 امروز روز ذکر و بیان است امروز روز
 خدمت است انشاء الله کل بیان فائز شو
 باید جمع ما اليوم با یخه سبب علو امر است
 ناظر باشیم از ما عند الناس معروض و بما
 عند الله اقبال کنیم ابد و سناک همیشه
 باب سما مفتوح نه و ابر رحمت مرفوع نه
 انشاء الله حمد کنیم و یا یخه از ما در ایام
 این ظهور اعظم که در کل کتب الهی مکتور

و مسطور است فون شده بندارک آن قبا
 نمایم جمیع باید با باری رجا با ذبال کرم
 منشیت شوم انطو الغفور الکریم انه
 هو العطي العطوف الرحيم عرض دیگر انکه
 خدمت حضرت اسم عرف جواد علیه بها
 الاهی عرض خا و نسی بر سائید و همچنین
 خدمت جناب زین علیه بها الله از اهل
 بد در این ایام عرضیه از ایشان بسخت
 اندس رسبت امید است جواب از سما
 عبات نازل و ارسال شود انشاء الله
 امورات کل بروفق مرام ظاهر شد و میشود
 اگر نا حال تا نچه از ظلم اعلی جاری شده عمل
 میشد کل خود را در محمد امین و اهل و
 کبری مشاهده می نمودند البها علیک
 علیهم من لک الله العلم الکریم

في ادم ١٩ ح ٩٨ سنة عرض مشهود الوحي
 منزله ددان كره جميع ارسال نشد حركه
 حكيت مفضي نه لزا عدد واحد ١٩ الوحي
 منعه منعه ددان يومه ارماؤ شك
 ومايف لوشاء الله ذكره بعد ارسال توي
 بسم ربا الأدم الأعظم الأقدس العلي الأبه
 الحمد لله الذي نقر بالفضل ونوحل با
 الأيمان ونيزه عما ينطق به اهل الأمكان
 ونقدس عن كل ذكر وساب لشهداته لا
 إلا هو اقرار العظمه واعترافا لسلطانيه
 الذي لحاط ما يكون وما قد كان لا اله الا
 هو العزيز المنان الذي يظف بكلمه وهما
 نصبت الأعلام على الأعلام وان رفعت
 رايه بفعل ما بنساء على اعلى الأكام الحمد
 لله الذي قد ظهر بالرحمة الكبرى والشفقة

ط
 حسب ما ذكره جناب افاضنا ابو الفضل عليه السلام في كل الجليل في الأعلام

العظمى والعنابة التي سبغت الوري نعللى
 نعللى ربنا مالك الأخرى والأولى نعللى نعللى ربنا
 سلطان العرش والتهى الذى جعل النصر فى
 الحجة والسيان ونهى الكل عما يكتر به
 الإنسان انه هو الذى اذا ظهر طامت حوله
 الحجة والمهان وخضعت له كتب الأدبان
 انه هو الذى عمشى والجيزون بى ادى عن
 ميمنه ناله فلظهر ما كان مسطوراً فى
 كتب الله من قبل والملوك عن بشاره يصيح
 فلظهر الوعد وأنى الموعود وبه اشرف
 السموات والأرض نعللى نعللى من غير التنا
 عن ذكره والأفلام عن تناه والقلوب عن
 ادراكه والعيون عن حشاهه جمال فلظهر
 بالحقى واسنوى على العرش اذا نظفت الأشياء
 ناله فلفتح باب السماء وأنى مالك السماء

سورة

الذى به فك الرجح المخوم وظهور السر الكون
 وانار افق العالم من نور اسمه الفقوم الذى
 به ان بعدت فرائض كل صنم واضطربت
 اركان كل حيث عند سبحانك يا اله كيف
 يدرك هذا الكليل بعد ما اقر واعترف
 بان كل الأذكار والأوصاف موحده عن
 ساحه قدسك وعمو عه عن بساط انك
 ولكن شجعته بلاء جودك وفضلك و
 اشراكك شمس اذنتك لأولياتك وعباد
 اى رب نوى الفان توجه الى اسمك الطاف
 والذليل تمسك بجبل اسمك العزيز اى رب
 لا تخرمه عن بحر جودك وشمس فضلك
 وليده على ما قوض اليه من بحر انباتك
 اى رب اسئلك بانوار وجهك وامثار
 سدره فضلك بان تحفظ اولياتك من سر

اعادى نفسك وابدهم على ما ينبغي لظهورك
 في ايامك اى رب عرفت عبادك ما اردت
 لهم بحودك ومواهبك ونفستك الخى لو
 عرفوا لطافوا حول امرك وسرعوا الى حجر
 رحمتك اسئلك بامالك الوجود ورحمتك
 الغيب والشهود بنفحات اياتك وفوحك
 ايامك بان نزل فيهم حلاوه ببارك ونعمهم
 اسرار كنيتك وما اردت لهم من حجر كرمك
 وسماء مواهبك اى رب قد منعناهم
 الاوهام عن التوجه الى افقك والظنون
 عن الاقبال الى مشرق وحبك ومطلع
 الهامك الذى شهده لنفسه بنفسه انه
 لا اله الا هو لم يزل كان مفقدا ساعن ذكر
 المفترين ومنترها عن اعلى تناء الوجود بن
 اشهد ان اليوم يومك وهواه عبادك

وخلقتك كومن يعبد بالهي فربيه يد
 فضلك وكومن جاهل علمه لسان جودك
 وكومن ظالم ابظنه نساهم عدلك كمن
 من ظلمه نوربه انوار عنانك كومن فاعل
 اقامه بلائع لطفك وكومن نائم حركه
 ندائك اي رب شهيد كل شئ بفكرتك
 وضعف عبادك اسئلك بان تؤيد اجيبك
 على الصبر والأصطبار وعرف برينك و
 خلقتك ما اردت لم يجورك والطاقك لا
 الا انت الغفور الكرم واصلى واسلم
 واكثر على الذين فاموا على ذكرك وشانك
 على شان ما صنعهم ظلم عبادك وخلقتك
 اولئك عباد ورد عليهم في حيت مالا
 ورد على اهل مملكتك اي رب فانصرهم
 بفكرتك التي احاطت بالمكانات وبالقوة

التي غلبت الكائنات ولو انهم بالله نبتة
 اراهم املين اراذك واعرضوا عن
 مستبانهم مفضلين الى ظهورات مشبك اى
 رب فاطهر لهم ما قدر لهم في سماء
 جودك لطيفين فلو لهم بانوار فضلك و
 ظهورات رحمتك انك انت المفضل على
 ما نشاء لاله الا انت العطوف الرحيم و
 بعد فلما فاز الخادم باثر ملامك وفلكم
 واخذتني نفحات السرور بما وجدته خيرا
 بطران حجة ربنا ومجونا ومفصود
 العالمين فلما فرغت واطلعت وضدت
 الحضور وعرضت ما في كتابك نلفاء
 العرش هذا ما نطق به لسان العظيمة في
 مقام سمى بالسبحن الاعظم في كتاب الاسماء
 وبالجنة العليا في صحيفة الحراء هو الشا

العلم بافضل بذكر المظلوم ويشرك
 بما نزل لك من العلم الأعلى في هذا الكتاب
 المبين ويوصيك بذكره وشأنه ونبليخ
 امره العظيم هذا كتاب انزل الرحمن لمن
 في الأمكان ليبشروهم بعنايه الله رب
 العالمين فلانه ظهر بالحق واطهر ما
 اراد ودعا الملوک والمملوك الى الله
 العزيز الخبير فلهاذا يوم نطق بذكره
 كتاب الله من قبل وانه سمي بيوم الله
 لوانتم من العارفين فلانه ظهر بالحق
 اسفر فيه مكرم الطور على العرش الاعلى
 وينادي الأمم ويدعوهم الى صراط السليم
 من الناس من انكر حجة الله وبرهانه و
 افنى عليه بظلم مبين وضهم من وجد
 عرف الحبوب وافبل الى الأفق الأعلى بر عن

سيف البرق المتحرك اللامع السريع طوي
 للذين ما منعهم شؤونات الهوى عن
 الورى ونبذوا الدنيا عن ورثتهم ونسكوا
 بالحكمة التي أمروا بها من لدن قوي حكيم عظيم
 لتتبعها نطفة بالحكمة إذ سئلت السائل عما
 أراد أن ربيك هو المعلم المحصى الخبير فل
 بأهل البهاة أبأكم أن نخوتكم شوكة الله
 الأسماء نسكوا بالمعروف ونكوا على
 العزيز الحميد بأفضل الخيرة يعبد حاضر
 ارسلت داشي در سلحت اولدس معرض
 داشت لله الحمد كه ترا موثق فرمود بر
 حكمت منزلة دد الواح نعم ما نكبت به
 اذ سئلت كما سئل جميع دوسنان بأبدا الخيرة
 از فلام رحمن ناذك بان ناظر باشند و بان
 منسك انا امرنا الكمل بالحكمة الكبرى طوي

لمن وجد عرف بياض واطلع بما نزل في كتابي
 المبين بابل كل بجمال شفقت ومرحمت يا
 عباد الله سلوك نمايند دديان صورت اگر
 ظلمي بران نفوس مفهسته وارد شود اين
 منتهی امل مفرّبين و مخلصين بوده و
 خواهد بود يکوايد و سنان دنبار آستانه
 بنوده و نپست لاید انسان از او حرور
 مينمايد حال اگر با اسم حق واقع شود بد
 ملك و ملكوت باقی و دائم خواهد ماند
 جميع را کبير برسانيد و بجنابان الهی
 بشارت دهد تا کل مسرور شوند و بما
 اراده الله عامل کردند از بعضی نفوس
 عزت اخذ شد و اين فرم در کتاب الهی
 انزلنا علی ثبث شاء هر منصف بصیری
 شهادت میدهد بر اینکه آنچه در ارض

واقع شده ذکر آن از قبل نازل طوبی لعین
 رأیت و کانت سمعت و بل للعاقلین انشاء ^{الله}
 باید اهل الله بعین هدیه و قلب قوی و
 رجل مستقیم بر امر الله قائم باشند و با عباد
 باخلاق روحانی رفتار کنند امر و زاهدان
 طیب و اعمال پسندیده ناصرا مر الله بوده
 و خواهد بود و انفق در مواضع معتدله
 از ظلم اعلی نازل از حق میطلبیم کل بیابند
 و بان عمل نمایند انتهی و اینکه مرفوع شبه
 از قبل اجتناب مناجات مذکور را عرض
 تمام در وقت مخصوصی مجدداً تلفاء
 و چه عرض شد: هذا ما نزل فی الجواب
 مره اخرى فی فضل ان مولی الوری
 بذكرک لشکر ربک العزیز الوهاب قد
 حضر العبد الحاضر و عرض ما ناجب

يا الله فمالك الرقاب يا سمعنا واجيبناك
 بهذا اللوح الذي جعله الله مطمح الجبوة
 لمن في الارضين والسموات انك اذا وجدت
 عرف بيان الرحمن وسمعت ما نكلم به
 ملكم الطور في اعلى المقام ثم وذل لك
 الصلح بالهلي وسبدي ومالكى ورازقى
 ومعصنى بما انظفنى بك كرت وعرفنى
 افنك الذى اعرض عنه اكثر الانام
 اسئلك بابائك الكبرى وندائك الاله
 الذى ارتفع بين الارض والسماء بان
 نزل من سماء جودك وسحاب رحمتك
 ما نظمت به قلوب اولئك على شئت
 لا تخوفهم شؤونات العالم ونسطوة
 الامم انك انت المقتدر على ما تشاء
 لا اله الا انت العزيز العليم انتهى انك

مرفوح داشته بودید یکی از دوستان اهل
 از اشغال احباً بصنعت کسب اظهار حاجت
 نموده آنه نطق بالحق فی الحقیقه حق با
 ایشان است در حق این عمل الواج معتدیه
 از سماء مشیت الهیه نازل و با طرافت
 ارسال شد بسیار عجیب است با حق صریح
 باین عمل لایبمن و که بغنی مشغول شوند
 بعضی از نفوس بدعوات و اراض سر از
 صنعت معروف مکتوم سؤال نمودند
 در جواب از سماء مشیت رحمن نازل شد
 اینچنین نازل شد بگوان ابن عبد از لسان
 مبارک اصفا نمود که فرمودند اگر
 سائلین عمل بر عجز و دون آن نممودند
 هر آینه کلمه در ذکر آن نازل نمیشد و
 مکرر عباد را از عمل بآن حق فرمودند

خبایا عظیمها فی الكتاب حسب الاثر انک انجنا
 واولیای امر بحکم و بیان دوستان حق را
 از اشتغال بان عمل که فی الحقیقه سبب تضرع
 عارضت منع نمایند انھی بسئل الخادم ربّه
 بان یوفی احبائه علی ما یحب و یرضی اکر
 نفوس مشغله نا حال بما اراده الله علی منی ^{ویند}
 حال ارض غیر ارض مشاهدہ میشد انشاء الله
 امید است که از بعد ابن عبد و جمیع برهمن
 دوستان موفق شویم و یا بجزای الوجه
 محبوب است مشغول کردیم قبل از اسماع
 تکلم بنمائم و قبل از امر آخر شویم از عباد
 محسوس شویم که میفرمایند لا یسغونہ بالقول
 و هم ایزد بعلون نفوس مستقیمه باید ایزد
 یا تجذب به القلوب تکلم نمایند و کل
 الخ امر الله مشغول کردید اگر چه امر حق

محتاج نبضش غیر نبوده و نیست و عنقریب
 کائنات را علی العلم ظاهر و هویدا کردد و لکن
 امثال ابن عبید که عمر کرانما بر او باشتعال
 امور و محبت صرف می نمایند باید از بیانات
 منزل ایات منتفی شوند و تبلیغ امر الله
 مشغول گردند که شاید نفوس مرده را از
 کوش حیوان زنده نمایند و غافلین را بطریق
 آگاهی مرتب کنند این است عمل اعظم و این است
 اکسیر حقیقی و این است مقصود از معروف
 در حقیقت اولیة دنا کثر الواح میفرمایند
 اهل رض و آگاه نمائید و بما بقیم هم
 کند امروز سماه پیشش مرتفع و انبساط
 دانش مشرق فرصت را مکن ازید و وقت را
 غنیمت شمارید امروز روزی است که
 انسان قادر است مالک شود امر بر او که

ابن بوم بخیران ارض کلها مالک نشود امری
 اصغرا همیابد آنچه را که در غیر آن اصغرا
 او ممکن نه مجلد نماید تا ذکر ابدی را
 مالک شود این است نصاب مشفقانه:
 و مواظب حسنه محبوب امکان انھی اینکه
 درباره بعض احکام ذکر فرموده بودید
 که بعضی از دوستان جواز آن را اظهار
 میکردند تا حال این خادم فانی از لسان
 مبارک در این امورات کلیه اصغرا ننموده
 سبحان الله چگونه میشود هر نفسی بخمال
 خود کلیه اظهار دارد تکلیف این عبادت
 سایر دوستان آنکه با فی الجی و ما بظهر
 من قبله الاعلی ناظر و مترصد باشم آنچه
 امر فرماید بجان بید پریم و بعلی بان پیام
 نماید چنانچه در مقامی سفرهایند قوله

عز وجل له باسمي نصبت ذابنه بفعل ما يشاء
 وبأمرى ارفع علم بحكم ما يريد انتهى ما را
 چه حد آنکه قبل از امر ذکر احکام غنائم آن
 امره مطاع ونحن لو شاء الله من المطيعين ^{المغفرون}
 الموفين در باره نفوسیکه در واقع ^{کند} ممتد
 مرفوع داشته بودید که یاخذن وجلس بینک
 کشتند در مقام ارض امع اقدس عرض شد
 هذا مناطق بلسان العظيمة هو الذکر
 المشفق العليم بالایا الفضل بنا ذبک لسان
 الفضل من سبحن عکاء ولبشرك بعنا به
 ربک مالک الأسماء اذا سمعت وفزت
 ان اشکر وفلک الحمد باله العالمین انا
 نوبه ان منکر اولیاء الله الذین أخذوا و
 حبسوا من دون تبتیز ولا کتاب من الله
 العليم حکیم بالاجباء الرحمن ان امریاً
 بکرم

يذكركم المظلوم هذا الذكر الذي من فاح
 عرف الفهيم بين السموات والأرضين
 فدعلم في حقي مالا عمل العباد من قبل انهد
 بذلك فلم الله الناطق العليم لا يخرنوا عا
 ورد عليكم فد ورد علينا ما ناه به اهل
 الفريوس الأعلى والجنه العليا والناس :
 أكثرهم من الغافلين فداخذنا مرة بعد
 مرة وحسبونا كره بعد كره وان في السجين
 الأعظم امام وجوه العالمين ادى ويقول
 نال الله فلظهر يوم الله ونطق فيه الغيب
 المكنون والكنز المخزون انه لا اله الا انا :
 العزيز الخبير ابد وسنان برشما وارسه
 الخبير بر نفس حق وارسه الخبير الخبير
 نهيديك مظلوم وافع شديك نوصلك
 اني نسي نهيديك وعينها هي اني نسي منك

کشند از برای خلق بکمال شفقند از خود
 خواستند سطوت نفعت دبد بد از ادی
 خواستند باسیری رفیقت جیح اشجار فرزند
 بطوبی لکم ناطق و آثار بشری لکم ذکر اگر
 از نفسی ظلی ظاهر نشود و بغیر ما حکم بربالله
 عمل ننماید آنچه بر او وارد شود فی سبیل
 آثار آن در ارض مثل علم علی الأئمة
 وهو نذکر بد با حباء الرحمن طوبی لکم
 بما صبرتم و لکن حسن المبدء و المآب چه
 قدر محبوب است بذر بار در سبیل مالک سما
 و چه قدر نایاب است زلف بار دره رؤس
 بکنایه عمر الله ما لطیف عالم یا بیخفا م برابری
 نماید و عورت و ثروت امرایان معادله
 نکتد چه بسیار از لالی که وحوش و طوطو
 و سباع در او کار و آبکات و غنایض خود

مستخرج بودند و شما در دست اعدا مبتلا
 و صیبت ابن مظلوم آنکه این مقام بلند اعلی
 از دست مدهمک از شئون انسانیت بد
 هیچ احوال خارج نشود اخلاق و اطوار
 سماع و وحوش را باهش و آزار بد نشود
 و نگوئید عظام نماید و در صدد اخذ عطا
 نباشد انشاء الله امام و جوه هر یک از
 شما علم عدل و رأیه عقل مشاهده شود
 و البته از این اعمال پاک و اخلاق پاکه
 طاهر انوار عدل که از ظلم ظالمین
 و مستورا است با اسم الهی اشرفی نماید
 نرون الأرض غیر الأرض و فی ظلمة
 یالی التاء فلا نار أفق العدل بشمس ذکر
 ربنا المقدر الظاهر السميع البصیر باهل
 الصاد باهماجری از صا د باغری های

ارض صاد باسرای ارض صاد فلم اعلى
 از شما غافل نشد در باره شما از جاری
 شد آنچه که بجهوه جاویدانی مرین است آنچه
 بر روی بود آرزو بود آنچه بر شما است حفظ
 این مقام است انشاء الله بکمال تقدیر و
 تزیین و شفقت و عنایت و مهربانی مابین
 نامر ظاهر باشد هیچ علی عند الله
 نشد و نخواهد شد نفوسیکه از شما
 بافق اعلى صعود نمودند بعزت و نعمتی
 فائزند که جمیع عالم از احصای آن عاجز
 و فاضلند با اهل الصادان استمعوا ما
 نطق به لسان العظیمه من قبل و بنطق
 فی هذه الحین بما نقر به عبوتکم و فخر ح
 به طولیکم الله هو العزیز الوهاب قد اولت
 اسمائکم من العلم الاعلی فی الواح شقی
 بشد

يشهد بذلك مالك الأسماء أذ كان مسنوناً
 على عرشه اسم المختار فلو ورد عليكم
 في سبيل الله ما صاح به الصيحة ونهت
 للرجال والأكام فداخذكم الأخران في
 هذا الأمر سوف نجد ولك أنفسكم في شر
 من لديكم الغريب العلام ان افترحو بما
 يذكركم المظلوم وببشركم بما قلركم
 من لدى الله مالك الأنام وقد كرر كل من
 صعد في ديار الغرب أذ كان مهاجرًا في
 سبيل الله مالك الأرواح النور المشرف
 من انفق ارادة مالك الأسماء عليكم وعلى
 الذين فامول على نصره امر يهجم بالحكرو
 البيان اشهد انكم امنتم بالله اذ كفر به
 كل مشرك من ناب فدا قبلتم الى الاقرب
 الاغلى ومع من نادى بكم مالك الأسماء

وفرم بالبی اذ انرفع لنا والله رب الارباب
 طوبی لكم ولین بکم کم بعد صعودکم الی منما
 انقطع عنه اذ کار العباد کذلک دلج ذلک
 العرش وهدرت همما العدل اذ احاطت
 الظلم من فی الآفاق النھی حمد مفصود عالم
 کدر سخاوت بحر عنا بئش جمیع را اخذ نمود
 هر نفسی که در کتاب انجذاب ملامت کور بود
 بعبادت حق فائز شد و مخصوص انجذاب
 و ضلع جناب اسم عروج م علیه من کل
 بهما و ائمه و هم جنین مخصوص جناب
 بزرگ و شرف علی علیهما بها فاعلم الله الواح
 بد بعد منبعمنا نزل و رسال شد انشاء الله
 بان فائز شوند فسمی کنی که معادله ترمی
 بیکه از الواح انچه موجود و ملامت کور است
 جمیع بکم الی ابر کرم فائز شد نذا انجذاب

مکرراً از لسان احدیّه بایات بدیعه در این
 مکتوب مرزوف شده و علائوه لوح اضع
 اقدس هم مخصوص اینجاب نازل و هم
 چنین مهاجرین ارض صاد بطراز ذکر الهی
 مزین کشند و در باره نفوسیکه بافق ^{ند} ^{ند}
 اعلیٰ صعود نمودند اباب بدیعه منبغه
 نازل امروز هیچ علی و هیچ زکری مسطور
 نبوده و نیست ابن خادم فانی از حق ^{ند} ^{ند}
 و آمل که جمیع را حفظ مقامات خود مؤ
 فرماید و از زحیف استقامت بنوشاند ^{ند}
 اوست قادر و توانا و اوست شتوا و بینا
 و اینکه ذکر جناب افاضیل رضا و جناب
 افاضل علی علیهما آلاء الله را نمودند ^{ند}
 هر دو فرمودند در ساعت اضع اقدس
 هر دو شود شایسته مواضع و تائید فائز

شوند حسب الاستدعاى آنجناب عرض
 شد و در توج امتنع اقدس از سماء :
 عنایت نازل و ارسال شد با ایشان بر سب^{ند}
 لبشر یا منجما رجوع و حذر رتبه المعطی :
 الکرم استدعا آنکه از جانب ابن فانی
 خدمت ایشان و جمیع دوستان آن ارض
 تکبیر بلیغ منیع برسانند حق علم کوا^{کب}
 که ابن فانی در اکثر احیان بکفر دوستان^{ند}
 ذکر و مشغول است انشاء الله جمیع
 مؤید شویم بر خدمت امر الله با پی کاتب
 این یوم بدیع است البهاجره اجنابک
 و علی اولیاء الله الذین لا خوف علیهم
 و لهم یحزبون : و الحمد لله مالک ما :
 کلان و بکون : خ آدم ۲ عن حب
 سله عرض میشود بعد از تمام این

مکتوب

مکتوب ابن عبد فان بدستخط عالی من
 ستمی لدی منظر اکبر جناب عالی قبل
 اکبر علیه بها و الله مالک الفردان
 الحبل لله فرج و همی آورد و هم چینی
 دود دستخط نامی از جناب افامیرزا
 اسد الله علیه بها و الله در همین روز
 رسید از حق جل جلاله ابن خادم قائم
 سائل است که موفق شود و جواب را
 زود عرض نماید و ارسال دارد و هم
 چینی دستخط جناب ابن اجمیر علیه
 بها و الله رسید سه فقره نا حال باسم
 ایشان الواح مقدسه ارسال شد و
 بک فقره دیگر هنوز باقی است نظر
 بجکت بگرنه ارسال نشد و لکن در شرف
 اتمام که دستخط ایشان رسید جمیع الواح

نازل وموجود خدمت هر يك از افاضيا
 و محبوبان مجلداً تكبير ابن فاني بيسته
 بعنايت ان جناب است تم التكبير و
 التناء والبهاء على جنابك وعليهم
 بسم العفو الكريم
 ذكر من لنا لمن آمن بالله المهيمن الفوق
 فاحضر العبد الحاضر بكنايك وسمعه
 المظلوم واجاب الله بهذا الكتاب الذي شهد
 انه لا اله الا هو الحي علام الغيوب قد
 سمعنا صيحتك وصرختك وحنين قلبك
 في ايام الله ان ربك هو المهيمن على ما كان
 وممكن طويل لك بما مرت عليك نسا
 عنابة ربك وعرفت صراطه العزيز المود
 كمن عالم كان منتظراً اباي وكومن عتد
 نوح في فراغ قلبا اظهرت نفسي وانزلت

ابائي

ابائي كفرو بالله مالك الوجود فلا خفا
 الظنون وينذوا البهين كذلك سولت
 هم انفسهم الا الله لا يشعرون انا
 نذ كرف اللبالي والاثام اولما والله في
 اصفيائه الذين شرعوا من ابادى عطا
 رحمة المحتوم بابا باحسن بذكرك
 المظلوم من شطو السجين وبوصيك بما
 يرتفع به هذا الامر المحرم بين الفوج
 وقل بالحكم والبيان باملاك الامكان بالله
 ظلا في الرحمن وظهره من مسطور في
 كنيه وزينه انه انتم تعلمون دعوا ما عند
 الفوج ثم اقبلوا الى اتق الوحيد ان الفوج
 يتادبكم ويدهوكم الى مقام محدد فلان
 الله هو بالله ولا تغرضوا على الذي
 يفسدهم عن تحت حمامة العرفان على الاغصان
 طابت الاشياء الملك لما لك الملكوت

وتذكر من سمي بعلي قبل عسكر الذي كان
 مذكورا في كتابك ان ربك هو المشفق ^{العزيز}
 العطوف ونوصيه واحسانا بالاستقامة
 الكريمة على هذا الأمر وينشدهم بعنازة الله
 مالك الغيب والشهود وتذكر ايا الفضل
 الله فان بالاستدلال في امر ربه العاقبة
 المتحال وتذكرناه من قبل ومن بعد
 هذا المحسن الذي ينطق لسان المظلوم بما
 تخائب به الأفتاة والقلوب وتذكر
 من سمي بعياض يفرح ويكون من التاركين
 طوي لمن فاز بكريم وطقى بما شهد
 به لسان وطاف حول امرى البليغ بيان
 اخرجوا يا احبائي بما نزل لكم من القلم ^{العل}
 ما نفع به قلوب العارفين ^{بالحق}
 رب العالمين

بِسْمِ رَبِّنا الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَفَرَدَ بِالْحَمْدِ وَوَحَّدَ
 بِالْوِثَاقِ مَوْلَى الْعِبَادِ وَمَالِكِ
 الْأَعْيَادِ وَالنَّاطِقِ بِمَا أَرَادَ فِي الْمَبْدُ
 وَالْمَعَادِ وَالنَّقِيَّةِ الَّتِي نَضَّوَعَتْ مِنْ
 مُبْصَرَاتِهِ وَالنُّورِ الْمَشْرِقِيِّ مِنْ أَيْقُنِ
 عَيْنَيْهِ وَالسَّلَامِ الظَّاهِرِ اللَّامِحِ
 مِنْ مَلَكُوتِ فَضْلِهِ عَلَى الَّذِينَ قَامُوا
 عَلَى أَعْلَى كَلِمَةِ وَظَهَارِ أَمْرِهِ وَ
 عَمِلُوا بِمَا أَمَرَ بِهِ فِي كِتَابِهِ وَأَمَرَ عِبَادَهُ
 بِهِمْ جَرِيئاً الْأَوْامِرِ وَالْأَحْكَامِ بَيْنَ
 الْأَنْبِيَاءِ وَثَبَّتْ حُكْمَ الْقُدْسِيِّينَ بَيْنَ
 الْأَعْرَافِ بِهِمْ رَفَعَتْ الرِّبَابَ وَ
 ظَهَرَتْ الْعِلْمَاتُ بِصَلْبَتِ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَأَ الْأَعْلَى وَعَنْ وَرَاقَتِهِ مَالِكِ

مغفرة من محبوب عظيم جناب علي في الكبر عليه الله وروايات الفوائد على عظم مرتبته

الاسماء

الأسماء وفاطر السماء ويعبد فلا شرف
 من افق السماء ويداكم ما هيئتي به
 ارباح المحبة انه لكتاب ترشح فيه
 انا الفطره فلما وجدت العرف و
 عرف ما انتم عليه في امر الله ربي و
 ربكم ورب من في السموات والارض
 فصدت المقام المحمود الذي فيه استقر
 عرش مالك الوجود وسلطان
 الغيب والشهود حضرت وعرضت
 ما نطق به عند لب خلوصكم على
 غصن الوفاء اذ اوجه الى وجه
 مالك الأسماء نالته فنطق بما
 طارت به الجبال ولكن مرات قلبه
 ما انطق عليها الاعلى قدر ضرو
 مسكني وفقرى وفاقني باحبوب

فوادى كيف نمدد الفطره ان محم
 بحر البيان لعمر محبوبى ومحبوبكم لا
 انكم الالباقى براسنى عرض منبام
 : وان محبوب قلب شاهد وكواهد
 چه كه بفضل الله آگاه بوده و
 : قال جلت عظمته وعظم كبريائه :
 بنام مظلوم افاق باعلى الرحمن لله
 بصر عالم از كل حيلت وبيان احبائى
 الهه روشنست اگر عباد روشنست
 سواب نبره او هام خلق از ظهور
 و بروز منع نموده ولكن الله ارباب
 اراده ابن ابراهيم منقذ غايب اوست
 قادر و توانا و قدرتش اليوم
 ولكن در سر بفتح ملائق فلوب
 مشغول بيان رحمن مفناجى است
 قوى

قوی و فایح و آفتابی است مشوق
 و لایح و بحر است محط بکتابد و
 نور بخشد و حیات عطا نماید
 طوبی از برای بصیر بکه شک و ریب
 و اوهام و ظنون و سطون و غضب
 اهل عالم او را از ذروة علیا منع
 نمود بیت کلمه عالم مضطرب
 و بکلمه آخری ساکن و مطین و
 بیت خل مشغول و بعجل آخر برد
 و سلام این است که از قلم علی
 در زیر الواح اخلاق روحانیه
 و احوال مرضیه و کلمه طبیه از جنود
 قویه الهیه ذکر شده از جمیع مراتب
 گذشته اگر ناس با نصاب نمسک
 نمایند هم خود بانوار یمن فائز

کردند و آثار و حجج و براین حق
 جل جلاله را بمتابه آفتاب مشاهده
 نمایند و هم گری افتاد حق ^{ببیند}
 عالم ظاهراً باهر مشاهده کردند
 با کبر دوستان را و کبر برسان
 و از قبل مظلوم الفانما شما از ساء
 اهل عالم بایله مناز باشند و در
 جمیع احیان بشطر امتیاز ناظر قد
 خود را بدانند و مقام اولیای
 حق را که از اول امر بخدمت پیام
 نموده اند بشناسند فلم اعلی حجج
 ذکر فرموده و بجمع عنایت مرتین
 داشته و لکن از الواح نفوس شیخ
 مستقیم تا بنه عرف امتیاز منصوص
 طوبی لمن وجد و کان من العالمین

بایها

يَا أَيُّهَا النَّاطِرُ إِلَى اللَّهِ اشْهَد أَنَّكَ
 شَرِبْتَ رَحِيمًا جَدِيًّا فِي أَوَّلِ آبَائِي
 وَاعْتَرَفْتَ بِمَا اعْتَرَفَ بِهِ اللَّهُ وَ
 تَمَسَّكَتَ بِهِ وَنَشَرْتَ أَتَارَهُ وَكَيْتَ
 فَأَمَّا عَلَى خَدِّ مِنْهُ فِي يَوْمِ فَبِرْزَلِ
 الْأَطْلَامِ كَبُرَ مِنْ فَيْلٍ عَلَى أَحِبَّائِي
 فِي الطَّاءِ وَمِنْ حَوْفِهَا وَتَبَّرَهُمْ
 بَعْنَانِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَنَا
 نَوْصِيهِمْ بِالنَّفْوَى الْخَالِصِ وَمِمَّا
 يَرْفَعُ بِهِ أَمْرَ اللَّهِ الْعِلْمَ الْخَبِيرَ فَلِ
 أَنْ حَمَوَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ وَعَلَى سَدِّ
 الْأَمْرِ وَعَلَى الرِّمَاءِ الَّتِي سَفَكْتَ
 لِأَعْلَاءِ كَلِمَةِ اللَّهِ الْمُطَاعَةَ أَتَقُولُ
 يَا أَيُّهَا وَكَوْنُوا مِنَ النُّصَفَيْنِ لَا
 تَضَعُوا أَعْمَالَكُمْ وَمَا وَرَدَ عَلَيْكُمْ

في هذا النبأ العظيم لكم ان تفخروا
 على من على الأرض انكم فزتم بما
 لا فان به احد من الخلق يشهد بذلك
 من نطق ام الكتاب بذكره العرين
 البديع لا تجعلوا انفسكم ملعب
 جهلاء الأرض ينبغي لكل عمل ينسب
 اليكم ان يكون مشرفا كالشمس
 بين العالم كذلك يعظم الله حق
 الوعظ رحمه من عنده انه يحكمكم
 ويريد لكم ما ينبغي لتمام انكم عند
 العلي العظيم اياكم ان تعلموا ما
 توقف به الرحمن في سماء المشبه
 كذلك يصحكم من كان اشفق بكم
 منكم ان ربكم الرحمن يطو العلم بكم
 البهاء المشرق من افق عبادي والو

اللّٰحِقْ مِنْ سَمَاءِ رَحْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى
 مِنْ مَعَكَ وَجِبَّتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا
 هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكِ الْمَبِينِ أَنْتُمْ
 انشاء الله جميع دوستان الهی بی بی
 تقدیس حرمین شونک : باید بشانی
 ظاهر باشند که اگر در انجمن عالمی بود
 ونصح عباد فیام نمایند و با علی
 البیان نطق کنند نه خود در سیر
 تجل باشند و نه من علی الارض :
 قادر بر اعراض : حال باید در
 لبالی و ایام در نند پیران باشند
 که نفسی را هدایت نمایند و
 از رحمت عرفان بچشانند : این
 ایام ابابلیست که فکر مخالف کرد
 : و اراده منووف : و فصل شوی :

واعمال منافی و اخلاق خشن باید
 جمیع اعمال و افعال و اخلاق مثل نطفه
 واحده مشاهده شود یعنی مرجع
 کل معروف باشد تا مدلل و معروض
 حقیقی و حاکمی از او گردد کل فی الحاظ
 عنایت بوده و هستند ما من احد
 الا وقد فاز با کلیل الذکر من
 لدی الله المہمن النبوم حال النیر
 لازم است باید احتیای الهی بآن
 نمسک نمایند آیام راحت و فرح
 و عزت را هم البتہ مشاهده کنند
 یا لزال میفرماید اگر منادی را
 بشناسند و لذت بیان رحمن را
 بیابند با او را معدوم شمرند و بما
 بر قیاس به الامر ناظر و ملتفت گردند

و نمسک

یاری ابن عبد خدا صفت هربك عرض
 سلام و تكبير و فنا و نپسنى مېرسانك
 ۛ و بكال عجز و ابتهال از معادن
 جو هر بخت الهى اسند عامنما بده
 كه بفا مات عاليه خود ناظر باشند
 و آنچه سزاوار است عمل فرمايند
 ۛ العرض و العجز من العبد ۛ و القبول
 من اجباء الله العرب المحبوب انك
 ذكر نفسين مقبلين جناب افاضك
 هجد و اسناد هجد فلى علمها اعر
 فرموده بودند و هم چنين ذكر عمل
 ایشان را فى سبيل الله در ساحت
 امض او دس اعلى عرض شد ۛ
 نسبت هربك اوقات عابث و
 رافت و بخر شققت و كلكه عليها

ظاهر ومشرف : قوله جل وعز بسم
 المنادي في العالم يا محمد فلذكرت
 لدى المظلوم مرة بعد مرة وذكرنا
 في كل مرة ما يجد منه المخلصون
 عرف عنا بنى ان افزع وكن من الشايعين
 : ونذكرك في هذا الجين كره
 اخرى فضلا من لدنا ان ربك هو
 الكريم : ان احمد الله بما ذكر عملك :
 في الألواح وانزل لك ما ينبتك :
 بطران الخلوص انه هو المنقذ
 القدير : فذماز ما عند في سبيل
 برضائي وطران فيولى ان ربك هو
 العليم الحكيم : طوبى لك : ولعمرك
 ولكن عمل بما امر به في كتاب المبين
 : بفيامكم على خدمتي وعملكم في

حتى نطق ملاً الأعلى طوي لمن
 وفي عتاق الله في هذا اليوم المبارك
 البديع بهاء المشرق الظاهر
 الأرخ اليبع عليك وعلى كل عبد
 مستقيم وهذا ما نزل من جبرئيل
 الفضل لجناب اسناد محمد صلى الله عليه
 بهاء الله قوله جل كبرياته
 بسمي المهيمن على الظاهر والباطن
 يا محمد قبل في بذكرك المظلوم من
 شطره وبذكرك بعهدك وينزل
 لك ما جعله متمسكاً بكتاب طوي
 لك بما وفت وعلمت بما امرت به
 في حبه كم من عبد تمسك بسبل
 الأوهام معر ضائع بسبيله وكم
 من عبد نبذ العالم عن ورائه

الى افوار وجهه ان افرج بما ابدك
 على العمل بما يقربك في كل الأحوال
 الى نفسه نعم مالك بما اقبلت الى الله
 ووجدت عرف قبضه انا ذكرك
 من قبل ومن بعد ان ربك بحري
 من مسك بجبل غنابه البهاء
 المشرف من افق سماء الفضل عليك
 وعلى من اتبع امره انتهى طوبى لها
 ونعمها طمها چه كه عرف خلوص ان
 ايشان بشهادة الله منضوع ورو
 ورجان عمل نمودند انچه را بان امر
 شدت انشاء الله ابن مقام اعلى را
 باسم حق جل جلاله حفظ فرمايند
 از حق منبع ابن خادم فاني سائل و
 أمل كه ايشان را باسئفاست كبرى

فان:

فان فرماید: ان الله علي كل شئ قدير
 تكبير و سلام خد مت ایشان منوط
 باراده و عنایت آنجوب است اینکه
 در باره و دفعه مصلحه ح و علیها
 بهاء الله مرفوع دانستند عرض شد
 فرمودند نعم ما عمل من المعروف في
 حقها انشاء الله مؤید باشند بر
 احوال طیبه و ما يكون حاكبا عن
 الحكمة المحضه منسب انشاء الله
 بعنایت حق فان باشند و باسقاط
 کبری مرتب تا جلجل داهیه ایشان
 از صراط احدیه منع نماید: یا علی
 قبل اکبر عليك هاتين و دعوتی و
 عنایتی ان انظرتم اذکرو فی آمنه
 رجعت الی مقرها انما بدلت النور:

بالنار وباعث ملك الناس بقطع
 من الالماس مع كمال صحت وافيله
 وادعای عرفان داهیه بیک کل الماس
 اورا فریب داد از حق معرض و غیر
 لومقبل این است شأن دنیا و
 اهل آن از اول امر معرض بود و
 ابداً اطلاع نداشتند و ندارد چه که
 بامان بوده خضوع و خشوع بمعنی
 حضرت و آن نفوس را بران ^{نشد} دانست
 که اظهار ایمان نمایند آنرا بجهت
 الصدور و ما فی القلوب وهو العلم
 الخیر و اگر بک و رفه از او در
 افعال و اعمال و حرکات او نفی کنما
 نطق و نقول اتی برین منها
 و عن کل ما عندها و حفظ و جهتها

عن وجهها: الخجاب مبدئت فلم
 اعلى در ذکر آن نفوس مؤفف بود
 ولكن نظر بظلم و تحدى و شراره
 نفس و هوى از فلم اعلى ابتکلات
 جارى و نازل و ابغهم نظر بانکه
 او را شنا سند و بر اعمال و افعال
 او اطلاع پابند: اعاذنا الله و آباکم
 منها و امثالها انهم ابن فانی از
 حق جل جلاله سائل و امل که در
 ان ارض را بصرط مستقیم امانت
 و دیانت و صدق و صفا هدایت
 فرماید: تا کل دو ظل حق و عنایت
 مستقیم باشند: و قی این کلی
 علیا از لسان مملکت اسما استماع
 شد فرمودند با عبد حاضر از

برای هر شیئی میدانی بوده و هست
 اینک عوام گفته و میگویند بی مایه
 خیر فطرت است: هر فی است تمام
 و این قول حکیم عارف است ابو م
 اصحاب الهی مایه احراب عالمند
 باید کل از امانت و صدق و استقامت
 و اعمال و اخلاق ایشان افتد
 از حق بطلب عرف آگاهی است
 و بما بر نفع به شأ و فهم و مفا ما هم
 مست نمایند آنچه اینک بعضی
 از معرضین بیان اعتراض نموده اند
 با ادعای حقیقت اصحابان فخری
 و محشا عامل و اصحاب نقطه اولی
 بنفوی عامل و بطرز امانت و
 دیانت مزین اینک از صراط حق

در استی

و راستی خان چه که از ورود بجای
 قدم بعراق که ابن عبد مطمع است
 منصلاً ایات و کلمات در سیر
 سر نازل و ارسال می شد و جمیع
 امر بما اراده الله و تھی تعالی عنه
 فی الکتاب چندی قبل لسان
 عظمت با سکه علیا ناطق از عراق
 و ارض سیر و ارض سبج منصل
 اهل بیان را نصیحت نمودیم و بما
 بلیغی لأمر الله امر فرمودیم هنوز
 بخی و فساد مرتفع نشده است
 الوده اند و بنقل بس و نیزه فائز
 نه انهم محبوب خود مطلعند
 که چه اعمال شنیده ما بین این
 فردی ظاهر فی الحقیقه انسان فادد

برتر پیرنه احدی اختیار زن و
 فرزند و مال و اموال خود دارند
 اکثری باغی و باغی و طاغی و لکن
 خود را از اصحاب خالص الهی ^{نشدند} میدانند
 معدودی مفسدین از تشنونات و
 دبدبه شدند و آنهم در اول امر و
 بعد خود را بجناب شاهد و گواهی
 که چه کردند و چه شد بضمیمه
 حضرت اعلی روح ما سوا فدا
 اظهار چهرت فرمودند و در ظاهر
 چیزی نفرمودند چه که نا صریح
 معین موجود نه در ایام آخر
 لوحی مرفوع داشتند و منتهای
 شکایت از آن نفوس فرموده اند
 و از اکثری عدم رضایت ^{نشان}

نموده اند و لکن سرشک چه
 اظهار آن مقتضی حکم نه ناسر
 ضعفند چنانچه مشاهده
 شد با وجود اشرفات آفتاب
 حقیقت در وسط زوال و ظهور
 سدره منتهی از بین بقعه بیضا
 هر نفسی بهوای خود و همی را بطریق
 بقیع جلوه میداد باری اگر
 در این مقامات گفتگو نمائیم اوراق
 و دفاتر کفایت ننماید و اما در
 این ظهور اعظم حق اعدا شهادت
 داده و میدهند بر تقدیس و تزیین
 و علو و سمو یکی از علمای بزرگ
 گفته بود در اول هر چه و مرجع اعمال
 این عالم بیخه خارج از وصف و بیان

حال مشاهده میشود در محفلها
 جمع میشوند و تلاوت آیات مبینه
 و مناجات میکنند و بکمال است
 و در بابت ظاهر و مشهود معلوم
 میشود از امر رئیس جلد بد است
 ملاحظه فرمائید چه مقدار از
 نفوس در این ظهور را بکمال شرف
 شهادت آسایند و چه بدست
 خود خود را فدا نمودند با آنکه حق
 راضی نبود حال هم نفوسی
 هستند از جمیع عیوب باک مقدس
 و منزّه و مبرا ان ربنا العليم هو
 الشاهد الخیر ابن عبدک کلمه
 از امانت و وفای بجهت ذکر
 میباشد که شاید بعضی متنبه

فرودند

شوند و بیفتن بدانند که الله تعالی
 فیابه عباد اولی امانت عظمه و
 اولی اعمال طیبه و اولی اخلاص
 روحانیه و در اسکندریه چند
 نفر از احیای الهی حسب الامر
 یکسب مشغول و کسب در این
 ظهور اعظم از عبادت محبوب
 شده و نسئله بان یوفق الکل علی
 ما اراد و انکلمه انکه جنابنا
 شیخ علی ابن جناب حاجی عید
 عبد الرحیم علیهما جماعه الله
 بخیر طوع تشریف بردند بجهت
 مؤانست با جناب محبوب و فواد
 حاجی میرزا حیدر علی و جناب
 حبیب روحانی حاوسین علیهما

بجاء الله چه که اسمین مسجوتین
 نوشته بودند و بکتفرا از اصحاب را
 خواسته بودند لأجل مؤانست و
 اطلاع بر امورات حارثه ارض
 مفصود و ماحولها و همچنین ابر
 جناب شیخ مذکور مصمم شدند
 و لوجه الله حرکت نمودند مدنی چون
 اوراق اشجان مجتبی جمع و از
 هواء لطیف و آب نورانی خفیف
 ترونازه بودند ناکاه یاد خریف
 و ذوق گرفتن و اسباب تفرقه
 میان اهل اسمین مذکورین
 علیهم اثناء الله باین شطر توجه
 نمودند و بجاهوا المفصود فاشن
 کشند و جناب شیخ در همان

ارض

ارض بکسب مشغول : بعد از سپهر
 مؤالباث حسب الامر جناب حاج ^{میرزا}
 عبد الله علیه بهاء الله بانتمت
 توجیه نمودند لأجل مصاحبت با
 جناب شیخ وهم چنین اعانت نمودند
 انسان لدرراته غال طاهره و
 تا ^{بید} کند در مراجعت : و لکن نظر
 بنشست امور بطول انجامید تا
 آنکه حضرت شیخ علیه بهاء الله
 صعود فرمودند و بعد از
 صعود جناب حاجی عبد الله
 مد کور در مشیت امور پرداخت
 فنسل ایران که دوران مدینه بود
 تفصل امورات مرحوم وهم چنین
 امعه و اموالش را بجناب کار :

برد از اول دولت علیّه ایران که
 مفهم فاهره است نوشت ایشان
 هم رسمیکه حسب الفانون مجری
 شاه از اموال و ترک طلب نمودند
 جناب اسمین اعلی بن محمد و علی
 علیهما بیضاء الله از اسکندریّه
 نوشتند که آنچه حق شماست میرسد
 بعضی از تجار فاهره که اقبال نموده
 جناب کار بر دار آمد کور گفتند
 که این وجه بشما میرسد چه که قول
 خضرات صحیح است و مقدّس از
 شک و ریب بعد اسکندریّه
 منقلب و قاهره مضطرب و درملا
 ملافع مرتفع و طنطنه صفوف
 والوف و بنادق ظاهر بستانیکه

جمیع ناس مضطرب و خائف و
 اضطراب بخاور نمود تا باین اراضی
 رسید لولا فضل الله و رحمة
 لخصفت الأرض عن علیها چه که
 نظر بغفلت و عصبان امت مسیحین
 بودند آنچه را که واقع شد باری
 اسکندر تبه در ساعات معدوده
 عالمها ساقا فلها مشاهده گشت چنانچه
 از قبل در بعضی از عمر ارض این فانی
 ذکر نموده و هم چنین از قلم اعلی
 نازل احبای اسکندر تبه و قاهره
 عرضیه بساحت افسان ارسال نمودند
 و تکلیف خود را خواستند و
 هم چنین بحضرت اسمعول علیه من
 کل جهانها راه که در آن اوقات

در این ارض تشریف داشتند عریضه
 ارسال نمودند فرمودند احتیای
 الف و سپین با فضا حرکت نمایند
 و بشطرت اقدس توجه کنند و اجابت
 مصدر در فقر خود ساکن و مسترح
 باشند و بعد حضرتان بارض
 مقصود وارد و عاقبتین و خاتمین
 اسکندریه را آتش زدند و اموال
 ناس را از هر قبیل چه سوار و پیاده
 چه بناراج بردند و اموال دو سنه
 جمیع بناراج رفت و مخزن ایشان
 منهدم و ویران و طرف خرطوم
 هم نار و غی مشعل و شخصی علم
 عصیان برافراخت نظر باغشاش
 مصر آن اطراف جمیع منقلب مضطرب

و جناب گلین خان حاجی عبد الله :
 در انجا محصور تا آنکه حکم خروج
 رسید و فتوای علی الله بیرون آمد
 و از صد هزار بلا حق جلا حفظش
 فرمود و الحمد لله بارض مفضود
 وارد و شرف و اما حضرات :
 اسکندر تب مع آنکه کمال افلا من موجود
 و جناب کار پردازان فاضله هم معزل
 و خیر ورود کار پردازان جدید :
 در اسلامبل و اصل مع ذلك نظر :
 بوعده که شده بود جناب آسید
 علی علیه بها و الله در صد آن
 بر آمدند که بوعده وفا نمایند و از
 فضل و عنایت حق و بچی موجود
 شد او را اخذ نمود و روانه مصر

کشت و مبلغ بیجاه حینه انکله بی
 برد و تسلیم نمود مؤمنین تجار و
 خود جناب کار پرداز بسیار منجرب و
 منجیب و اول کار پرداز از اخذ آن
 ابا نمود قسم باد کرد که من حرفی نداد
 این صفات شمار کافی است و
 در ملاح و تنای شما همین قدر بس
 که همان نفوس سبکه شمارا دشمن ^{بشد} مبدل
 میزد شمارا طغند باری این فخره
 سبب اعلا شده در اینجانات و جناب
 افاضت علی علیه بها و الله نوشته
 شرحی از محبت دو همتان مصر بنسبمه که
 طهور هب در اقله اولیا بحرکت و
 طبران میباشد محبت لله فی الحقیقه
 هبات حقیقی بخشد و مرده و از زند

نماید این وفای بعهده ایشان از سلطان
 اعمال عند غنی منعال مذکور ^{مستور}
 از حق جل جلاله بمطلبم احتیای آن
 ارض و اراضی اخیری را مؤید فرماید
 بر امانت و راستی ارض سجن بمقامی
 مرتفع که جمیع اطراف با و ناظر بودند
 و هر يك از اصحاب اگر چیزی طلب
 می نمودند لأجل بیع و شری از میدان
 فریبه و بعید بآنه هو حاضر جواب
 میشنیدند و بعد بچنانک بعضی
 از نفوس و ظلمت مافی فلوهیم از مقام
 اول بمقام ثانی راجع بل ثالث و مع
 ذلک نظر بانکه میفرکری واقع
 علو و سمو مقامان آجباب علی قدر
 معلوم : مابین عباد باقی و برقرار :

کار بکسب دگر بیدار کرده هر نفس که
 بسیار خبیث واقع میشود در آخر مقام
 دعوی حقیقت هم مفاید بداند
 انشاء الله عباد خود را حفظ فرماید
 و بما یحب و یرضی فائز نماید در جمیع
 احوال جمیع جوارح و اعضاء باید بکلمه
 لا حول و لا قوة الا بالله ناطق باشد
 در این اثنا لای العرش حاضر و مقصود
 غیب و شهود بیان کلمه ناطق بنویس
 بجناب علی قیل الکر علیه السلام و صحیح
 و عنایتی با علی خمر احتیاتی ببار نفع به
 مقام لغم با امری قل بالولیا الرحمن
 فی الیلدان سخن و امدان القلوب
 بجنود الأعمال و الاخلاق هذا ما حکم
 به موی العالمین اسوائه علی العرش

الأعظم طوبی لعبد الخیر بن عبد الله و
 علی بن ابراهیم فی کتابی المبین المنهج
 از این قبیل بیانات حکایات لاخصی از
 لسان مالک وری استماع شد طوبی
 للعاملین اینک در باره محبوب فواد
 جناب حاجی میرزا احمد علی علیه
 بهاء الله مرثوم داشتند و ذکر خدا
 ایشان را فی سبیل الله فرمودند بعد
 عرض در ساعت اقدس این کلام مکرر از
 لسان عظمت جاری فرمودند علیه
 بهاء الله علیه بهاء الله خیر ما زید انرا
 محبوب بیفصل مرثوم داشتند و
 آیام از هر شطری عراض رسیده و
 هاوی ذکر خداست ایشان در پی و
 وکن بعد از عرض بر حسب ظاهر چند

بوم در این فتره امری از مطلع ظاهر نه
 و بعد بومی از آیام اینکله علیا از مشرف
 بیان مالک اسما ظاهر قوله جلث
 عظیمه و جل کبریا با عبد حاضر
 اگر بگوئیم بکن واقع شده مشاهده
 میشود فباع خنازیر و وضو و جهلا
 مر نفع و اگر تمام هم بجهت وضو ناظر
 باشم ستر این خدمت با هر دو دوست
 نداشته و نداریم لذا از مصدر امر
 الهی این حکم جاری میگوئیم بنطق و
 بیان علیجا آورده و حق جل جلاله نظر
 بفضل و عنایت او را محل و مصدر
 اعلائی کلمه فرموده و این اعلا اگر چه
 سبب وضو باشد و لکن نظر بالجائز
 باسی نبوده و نیست بلکه لای العرش

۱۰ انا زینا عمله بطراز الفول و ذکرناه فی
 الواح شتی ان ربک طو العطوف الغفور
 الرحیم الکریم انهم عرض ابن فانی
 انکه صورت ابن عربیه اگر نوشته
 شود و بنصیح فانی و باطراف ارسا
 کرد خلک از نفع نبوده و نیست ۱۰
 چه که مزین است با بابت و کلمات حق
 جل جلاله که فی الحقیقه سبب است
 عالم و امام است شاید هلاوت انرا
 بیابند و بما بحمد الله قیام نمایند ۱۰
 و شاید عرف اعمال و اخلاق طیبه
 در اطراف منضوع شود و ناس ۱۰
 غافل را آگاهی بخشد الامر بیده
 و ما انا الاعبد منیب و آنچه از
 الواح مخصوص احتیای ارض بهم

خواسته اند همان ایتام نازل و نظر
 بانفلاکات و حکمت در ارسال آن
 تا خبر رفت ابن ایتام امر بار سال :
 فرمودند و انشاء الله ارسال میشود
 آنچه آنجوب فواد درباره ایشان مر
 فرمودند فی الحقیقه سبب مسترک قلب
 شد و عالمی محبت ظاهر انشاء الله
 آنجوب و ایشان در جمیع احیان بما
 اراده الله ناطق و بر خدمت امر قائم
 باشند و دستخط ثانی آنحضرت که
 تاریخ آن غره شهر رمضان المبارک
 بود کوش نازه بخشد و بنجره :
 جلدیک در محبت اهل بیت منزه و
 بعد از اسماع و ادراک فضل مقام
 مقدس از ذکر و بیان نموده و

بعد اذ ان عرض شد باد اجري في
 الرحمة والألطف وماج بحر الفضل
 على شأن لا يذكر بالبيان : قال
 وقوله الحق بسبي المظلوم القريب
 بائها الناظر الى شطر السجين و
 الناطق بقاء المفضود والشارب
 من رحمة الخيوم عليك بها والله
 المهيمن القوم فلما حضر العبد الحاضر
 بما ارسله اليه وعرض تلفاء
 المظلوم ما غنت حمامة فوارك في
 ثناؤه وذكره طوي للسانك و
 لبيانك ولئن سمع قولك في امر الله
 العزيز الودود فلانزلنا على المقربين
 ما لو يلقى على الزاب لنطلع منه
 شمس العلم والبيان كذلك فظفت

براعة الرحمن والناس أكثرهم لا يفقهون
 أنت الذي حضرت ورايت البحر
 وأما وجه الشمس وأنوارها وسمعت
 ما تكلم به معكم الطور إذ كان مسنوباً
 على عرش الظهور إن ربك بلذكر من
 أقبل إليه ونطق بلسانه وفام على
 خدمته أمره العزيز المنوع لا تخزن
 فما يعلمون المغبلون لعمرى لو انصفوا
 وعرفوا العملوا بما أمروا به في الواح
 شئى من لدى الله مالك الورى لكذلك
 نطق أم الكتاب من قبل واللوح المنقوش
 في هذا المقام المحمود كبر من قبله
 احبائى وذكرهم بما ينفعهم ويحفظهم
 ويرفعهم الى ملكوتى الذى جعله الله
 مطاف من فى الغيب والشهود قل
 يا ايها النبي

يا وليائي انا نوصيكم باعمال يجد منها
 الملاء الأعلى عرف النفوس لعمرى هيا
 برزق امرى ومفاما نكم في ظل فباب
 عنايى وحياء مجدى وفضطاط حنى
 التى سيفت الوجود فلانا نكون معكم
 فى كل الأحوال نسمع ونرى وانا
 السامع البصير انا نرى ونسرى نسمع
 ونصمى لو نفضل لك ما ظهر و
 سبظهر ناخذ لك الأحران فاسئل الله
 بان يبدله بياطان من عنده ان
 هو القوى القدير البهاء والنور
 عليك وعلى وليائى وعلى الذين فوا
 بميثاق الله وعهده فى هذا اليوم
 العزيز البديع انهم ابن فاني خلقت
 انهم عرض بميثاقه كذا كذا

دستخطها تا آخر میشود و لکن بعد
 جمیع مطالب واحد بعد واحد از
 سماء مثبت الهی نازل و ارسال میکرد
 : از حسن حفظ آنکه سبب تا آخر جمله
 انحضرت مشهود و واضح و مبهر هست
 در هر حال امید عفو است : و دیگر
 از انحضرت این خادم فانی مطمئن است
 چه که مطلع و آگاهند اینکه بشارت
 وصول الواح الهی را فرمود داشتند
 و همچنین اجتماع دو سنان و الفاء
 ان بر ایشان و ذکر مراتب شوق
 و ذوق و جذب و انجذاب حزبه
 تعالی فی الحقیقه مرتب فی اندازه
 عنایت فرمود انشاء الله در جمیع :
 احوال از جلاوت بیان در حق نعمت

برنگ و بماند بخی فیا م نماند چه
 قدر محبوب است از آن نفوس :
 منجن به مشعله ظهور اعمال و
 اخلاق طیبه مرضیه آفاق عالم
 انسان با بن انوار روشن و منبر :
 عمل مفیل مستقیم بمثابة شجر است
 اصلش در ارض استقامت و فرشته
 الی ماشاء الله و اثمارش بد و ام
 ملك و ملكوت في الحقيقه جز این
 مرایب نموده و نخواهد نمود هینتا
 لخصرتکم و لهم از حق مطالبیم جمع
 اهل عالم از این نعمت طیبه و مانند
 سمایه ضمنت عطا فرماید و محرو
 نماید آنرا علی کاشیفه و اینکه
 اظهار تشکر و بخت و سرور از

مائدهٔ ناسبه و شمس جدیدهٔ مشرقه
 و نعمت مکرره فرمودند ارکان را
 بچین بسیار لطیفی بل لطف عجا
 بحصی عطا نمود در ذکر اشراق
 الواح الهی از افق عنایت مرهٔ اخری
 این کلمه را مرقوم داشتند فوالکم
 دیگر این لاشی این کلمه جنان جرعه
 فوش شد و از این عطیهٔ کبری
 محفوظ گشته که خود را مالک بر من
 علی الارض یافتند بعد از عرض این
 کلمه در صاحت افزع اولاس لسان الهی
 باین کلمه مبارکه فاطمی قوله جل و شتر
 این بیان جناب علی قبل اکبر بمشابه
 شافهٔ هبت است که بعشق الهی
 پیوند شده انهم صد هار روح و

بحور آن فلای ابتکار مبارکه که عیناً
 آفتاب از افق عنایت طالع شده ÷
 سنج بجز ریز و کن من الشاکرین ÷
 و اینکه در ذکر دوستان الهی مفهوم
 داشتند که ایشان هم از کوثر بیان سخن
 میجرب شدند بشانچه عین و ب
 وار ثباتی الهی ناطق گشتند و هم
 چنین بنفی شعور و ادراک و انشا
 از نفوس معروضه از اهل بیان
 بعد از عرض این فقره ÷ ابتکار
 نامه مطاعه از مطلع بیان احدیه
 اشراق فرمود فرمودند با عجل
 انشاء الله دوستان الهی همیشه جمع
 باشند و بناکر و ثنای حق مشغول
 هر نفسی از بحر اعظم آسمان عالم

در ظل خود مشاهده نماید : این
 ظهور را بر او زحی آموخته و فوق طویر
 ادراک و عقول طبران نماید طویر
 لهم طویر لهم انتهى فلای وجود بکه
 حلاوت بیان را بیاید و شمس شفقت
 و الطاف را از آفاق سما و کلمات کتاب
 الهی مشاهده نماید و اینکه در باره :
 حرکت و مستوریت مرفوع را شنیدنی
 الحقیقه کون آنجیب در آن ایام در
 ارض لازم بود امید هست از
 عنایت حق جل جلاله که آن ارض :
 مبارک را از شوذات مردود کرده
 معرضین از اهل بیان مقدس فرمود
 سبحان الله چه مفلح مردم غافلند
 هر ذی شعور و در اینی مخیر است

از آن

از آن نفوس محجوله جمل را بر کسی
 فلوب مفردانه اند و علم و انصاف را
 خارج باب داشته اند: ایت لهم
 لمن ضل و اضلهم و لا الهه غشی
 و لا تعرف الی من و لها و هاوینه
 تسعید الهاوینه منها و ابتکره در باره
 جناب اقامه زلف الله علیه و
 مرفوع داشته اند: در پیشگاه حضور
 مالک قدم عرض شد: هذا ما نطق
 به لسان الرحمن فی ملکوت البیان
 : قوله جل جلاله لیسعی السامع
 المستفی الخیر بالجماع المفضل الی الوجود
 ایام ایام الله است ببت ان ان
 فزون و اعصار معادله غنما بده
 نزه این یوم مثنایه خورشید مشاهد

میگرد و فطره اش مانند دریا
 اَلْاَكْرَمُ نَفْسِي بِكَ نَفْسِي وَ حَبَّ اَللّٰهِ وَ
 لِحَدِيثِهِ بَرَّادٌ اَوْ اَزْ سَيِّدِ اَعْمَالٍ اَنْ
 قُلِمَ اَعْلَى مَسْطُورٍ اَكْرَمُ فِضَائِلِ اَبْنِ بُوْمٍ
 ذَكَرَ شُورَى كُلِّ مَنْصَعِفٍ مَشَاهِدٌ شَوْبَلٌ
 اَلْاَمِنْ شَاءَ رَبِّكَ لِذَلِكَ اَحْبُوبٌ اَنَّهُ
 دَرِ اَبْنِ بُوْمٍ دَرِ صِدْقِ اَبْنِ بَاشِي كَه
 بِاَنْوَارِ شَمْسِ رِضَايِ حَقِّ فَاثِرِ شَوْ
 بِكَ كَلِمَةٍ اَزْ صِدْقِ هَزَارِ اَوْلَادِ هَيْبَتِ
 بَرْتَرِ وِ يَابِنْدَه نَرَا سَتِ اَنْشَا وَا اَللّٰهُ
 بِاَبْنِ مِفْطَاحِ بَلْتَدِ اَعْلَى فَاثِرِ كَرْدِي نَزْ كَرْدِ
 بَدْوَامِ مَلِكِ وِ مَلِكُوْتِ يَابِنْدَه مَائِدِ
 دَرِ هَيْجِ حَالِ مَأْبُوسِ مَبَاشِ بَدِ بَلِ
 حَقِّ مَسْتَبِيْتِ بَاشِ وِ يَا وِ مَنُو كَلِ
 قُلْ بِالْحَقِّ اَنَا الَّذِي اَعْطَيْتُكَ الْبَيْتَ بِرُوحِي

وذا فی وفتنی وماغندی ووضعت
 املی ورجائی و مشتی و ارادتی اما
 کرسی خطمت ابدی علی ما اردنه
 بچودک وفضلک انت تعلم بانی
 لا علم لی بما یفعلنی و یصرفنی فدر لی
 ما هو خیر لی : انک انت الشاهد
 العالم المشفق العلم الحکم الخیر و
 ابنک دربارک جناب حاجی فاعلمه
 بیما عا لاه فرقوم داشتند بعد از
 عرض در ساحت اقدس ابن لوح :
 مبارکت از سماء مشیت نازل شد
 انشاء الله از جبرئیل رحمن بیاشا
 و بانوار معرفتش منور کردند : قوله
 جل جبرئیل : هو الاقدس الاعظم :
 الایمن ان النور بنادی و النار تناد

طوبى لأذن سمعت وغازت بما اراده
 في يوم العزير بالبديع انه انى لجوه
 العالم والامم ارادوا فقله فويل لهم
 ان ربك هو الشاهد الخبير فلناتلن
 الطور بطوف حولى والأنوار سجدت
 لهذا النور اللمع من الناس من نطق
 بالهوى ومنهم من فاح على الأفرأء
 وقبهم من عسك بالذنب نفضوا
 مثاقى الله وعهدها كذلك فضي
 الأمر وانما من الشاهد بن باعلا الأذن
 دعوا ما عندكم وما عندكم من
 رجا ما عند الله كذلك بأمركم من
 ينطق بالحق انه لا اله الا هو افقل
 الفدير طوبى لك بما ذكرت لدى
 المظلوم ونزلت من عنده ما

بغيبك في كل عالم من عوالم ربك ان
 انت من الراغبين بمسك بكتاب الله
 وما نزل من عنده ان ربك هو المؤيد
 الغفور الرحيم قد شهدت الكتب كتابه
 وهو هذا الهيكل الذي اسنوى على
 العرش رجا لكل عالم يعبد كذلك
 نطق على الاعلى فضلا من عندي ان
 افرح بهذا الفضل العظيم اليهاء الشريف
 من انى ملكوني على اللذين نذوا
 سوائى ومسكوا بعنايتى ونشيتوا
 بلذلى المنبر انتهى انوار فضل احاطه
 فرمود و شجر عنايت دميد صلوات
 طوبى از بر اى نفوس سبكه اليوم بهجى
 فائز شدند و شئون فائز و ظهور اند
 ايام معدوده ايشان را از مقام باقى

منع نمود، تکبیر و سلام ابن عبد خلد
 جناب مهزنا و ایشان و هریک از دون
 الهی اگر ممکن شود در هر صبح و مساء
 بلکه در هر ساعت بل در هر آن معلق
 بعنایت آن محبوب است و اینکه ذکر جناب
 رضای علیان علیه بجا آید الله فرموده
 بودنی امام وجه من لا یعزب عن علمه
 من شیء عرض شد: هذا ما نطق به
 لسان الشفقه و الکریم و الفضل قوله
 جل شانہ و عظیم کریمه باعلی قبل
 اکبر علیک رحمتی الی سبقت البشر
 حق جل جلاله ^{جمع} عالم را از برای معرفت
 خود خلق فرموده و از برای کل
 راحت خواسته و اسبابهم بمقتضیات
 حکمتش ظاهر فرموده لغری اکر

اهل ارض بانوار نیر سما علم متور
 شوند یعنی بایخه از افق اعلی و ذروه
 علیا نازل نمک نمایند و عمل کنند
 کل خود را در کمال سرور و امنیت و
 راحت مشاهده نمایند اینچنین در باره
 ایشان عمل نمودید لای العرش محبوب
 از قبل مظلوم تکبیر برسان بگو
 محزون مباش از اینچنین بر تو وارد
 شد بر حق اعظم از آن وارد ضم
 بانوار وجه الهی این عالم با بن عظمت
 که مشاهده میشود لایق بکنفر از
 دوستان الهی نبوده و نیست ان استغفر
 علی الامر ان الله یفعل ما یشاء و یحکم
 ما یرید انشاء الله در کل احیاناً یاف
 ناظر باشند و بدینش منسبت ان الله

بفدرله ماراء وهو المشفق الكريم :
 البهاء عليه والصبر له والأصطبا
 لك والأمر لي وأنا الأمر الحكيم اني
 ابتكره دربارة جناب افا سید محمد
 طبيب عليه الحمد معروفه داشيد
 وهيچين مراتب ذهن وذكاء وافيال
 وكال واسعدا دانشان ابن مراتب
 بنامه در حين زوال بوج بكشيه
 شهر صفره مفر عرش تلماء وجه
 عرض شد : هذا ما نطق به لسان
 العظمه قوله جل كبرياءه انشاء الله
 بعنايت حق فان باسندك وبانوار
 معرفتش منير وار حقيقت مشرب
 وازمائه اش مرزوق حينها هك الهم
 المبارك العزيز عرفش عالوا والاطم

نموده و سببش بر کل مرور کرده
 طوی لمن انبیه من هذا التسمی و
 عرف و قام و قال مفیلاً الى الأفق
 الأعلى فد كنت ناعماً بالهی همزتی
 شمان عنانک و افا مننی امام
 افق فضلك اسئلت بان تؤید فی
 علی خد منک و الأستقامه علی امرک
 و انک انت المفضل علی ما نشاء
 و فی فضلك زمام الوجود من
 العیب و الشهور یا علی لحاظ عتبات
 یا و موجه بتره بما نطق به المظن
 فی سجنه العظیم نرفق از برای
 وجود بوده و هست در جمیع عوالم
 هذا حق الأریب فیہ الیهاء علیک
 و علیہ و علی من عنک بالمعروف

وما یرتفع به امر الله رب العالمین
 انتم ایز که جواب سؤال ایشان
 مختصر از ملکوت اعلی نازل آنجوب
 میدیند که در این مراتب و مقامات
 نازل آنجی که من علی الأرض رکاب
 نماید و این آیام فلم اعلی محبت ان ینطق
 فی کل شأن انه لا اله الا هو المہمن
 الفیوم انجو جل جلاله ابن خاد م
 کافی سائل و آمل که ایشان را در جمیع
 احوال مؤید فرماید بر آنچه که سبب
 اعلا کل ذلک الله است و اینک در بقره
 جنایان افاخذاد و افاشاهو پردی
 علی ما جاء و الله رفوم دانشید فی
 الحمیفه ایشان بجناب حق فائزند
 بعد از عرض در مساحت امع افلا من

اعلی

اعلم: لسان کبریا باین کلمات عالیات
 ناطق: قوله جل کبریا انه هو الشاهد
 السميع باخدا داد فلم اعلم شهادة
 میده بر اینکه هر هنگام ذکرش عرض
 شد بیکه الهی و ذکرش فائز شدی
 از حق سائل شو ترا ناپید فرماید بر

عرفان این مقام کبریم کبر از اول
 اقبالک با حق اعلم در هر بوم که ذکرش
 شد لوحی مخصوص نازل و معین
 آن لحاظ عنایت بنویسیده بوده ان
 اشكر الله ربك ورب من في الأرض
 والسماء الذي اخذ بك وانقذك
 من ظلمات الأرض وادخلك في ظل
 سدرة عينايته ورفع ذكرك بين
 عباد المفرقين فضل ورحمتش لازمه

سبقت دأشنة ودارد : انه تحاك و
هداك الى سواء الصراط وسفان خمر
الظهور بيد عطائه وجعلك من اهل
المقام : كن قائماً على خد منى وناطفاً
بنتائى وممتمكاً بفضل الذى احاط
الافاق الخفى وهى بين ابن ايات :
مشرفات ان سماء مشيت حوى جل جلاله
در باره جناب حاجى شاهو بردى عليه
به تعالى الله نازل : قوله جلت عظيتمه :
يسمى المشفق الكريم باشاهو بردى
فان شدى بل يخبره اهل عالم ازان
عاقل ومجربى بند الامن شاع الله
سلكك واقبلت وتوجهت الى ان بلغت
الى مطلع الهداية وسمعت ما تكلم
بمعلى من الله المنذر والعلم الحكيم
كم من

كم من ولي مات في حسرة لقاتي وكم
 من جيب فصد مفاتي وكم من امير
 ناع في فراغ وكم من انيس انفق ^ح
 لوصالى وانت فصدت وعرفت ^{كل}
 على الله الى ان حضرت في ساحه طافه
 الروح الامين وسمعت من المظلوم
 ما سمعت اذن المفترين ان اشكر الله
 بما ابدك وفربك الى بحر الجوان و
 انزل لك ما لا يعادله شيء من الاشياء
 واسمعك ما سمع الكليم دون عنيت
 حق تفكر فاشبه تا شفا وان جميع ^ل
 محذوده دور وزه فارغ وان ^ب
 لايق ابن فضل توجه است ولايق
 توجه فراغت از احزان اليها عليك
 وعلى من معك انهم ابن خادم قاني

فرموده اند فریب بکسسه میشود لیکن
 ارسال نموده اند جواب از ابن عبد
 نرفقه الأمر كما قال ولكن ابن عبد
 نظریا طهینان از ایشان و همچنین
 نظر بآنکه در اکثر از الواح ذکرشان
 از قلم اعلی جاری ابن عبد در جواب
 مرسلات بعضی که نازه بشرجه
 نموده اند مشغول و خود ایشان نظر
 چند مت و اسفامینکه در امر دارند
 البتہ راضیند باخیزه واقع شده حقی
 ضعی شانه شاهد و کوا هست که
 لا زال ذکرشان و فیماشان و خدنگ
 نصب عین بوده و هست و املا
 از فضل الهی جواب هم ارسال شود
 و اینکه در باره جناب افاضی و افاضی

اصغر عليهم ما جاء الله من قوم دشنند
 الحمد لله ايشان بذكر الهى از قبل وبعد
 فائز شده اند فد نزل ذكرهما من
 سماء عناية ربنا وربكم ومحبونا و
 محبوبكم ورضا من الظلم الاعلى هذا
 من فضل مفضونا ومفضوكم اين
 كلمات عاليات در اين مقام از لسان
 مالك وصى جارى ونازل قوله
 جل وعز باصمحت طوبى لك بما وضعت
 بعهدك وطوبى لمن عمل فيه ما كان
 مضمولا لى العرش فذرين عاك
 بطراز القبول فى هذا المقام العزيب
 المحود ان اشكر الله بهذا الفضل و
 فل لك الحمد بما لك الغيب والشهو
 ونذ كر على قبل اصغر وتكبر عليه
 وبشرو

ونبشره برحمتي التي سبقته : طوبى
 له بما فاز به ذكرى من قبل ومن بعد
 وشرب رحمتي الخنوم النخعي عمل
 انحضرت بسبار مقبول افناد وعمل
 جناب افاضهم هم بطراز قبول فائز
 : قد سهل بذلك آيات الله ربنا
 ورب العالمين ابتلكه دوباره جناب
 افاضهم زاهد على واهل ايشان عليها
 بها والله مرفوم داشتند بعد از
 عرض در ساحت اقدس امواج بحر
 بيان الهی بصورت انبکیان باهرات
 ظاهر ولائح : قال جلت عظمته
 بشی العربین العظیم باصغر فیل علی
 فلا سمعنا ذکرک فی کتاب من احب
 احبه الله وانزلنا لك آيات لا تعلمها

ما في خزائن الملوك طوبى لمن فاز اليوم
 بعرفان الله الذي اذا ظهر نظفت
 الأتساء فداني الوعد وهذا هو الموعد
 : انا اظهرنا الامر وانزلنا الآيات
 ودعونا الكل الى الله المهيمن اليوم :
 من الناس من نبت الهدى واخذ
 الهوى بما تبع كل غافل محجب فل
 ورد على المظلوم في سبيل الله ما ناح
 به الملأ الأعلى وسكان مدائن الاسماء
 ولكن القوم اكثرهم لا يفقهون في
 كل الأحوال فمنا على الامر على شأن ما
 منعنا مدافع العالم ولا صفوف الجنود
 : واقر من اعرض علينا عباد الأرض
 قد نفضوا مشاق الله وعهده وناموا
 علينا كما قالوا من قبل على محمد رسول الله
 ومن

ومن قبله على الروح بنادبهم الميراث
 وهم لا يسمعون وينفذهم الصراط
 وهم لا يشعرون قد تمسكوا بالظنون
 والأوهام معرضين عن انوار البهين
 كذلك بقص لك فلي الأعلى في هذا
 السجين المنوع ان احفظ ابائي ثم
 افرحها بربوات اهل البهاء هذا
 ما تأمرك من عند كتاب محفوظ
 البهاء عليك وعلى ضلعت التي
 فازت برحمة رجا الغرير الولد
 انتهى بالمحبوب فوادى حسب الامر
 ابن ابا عظمة منبعه را بر ايشان
 الفانما سبد واز فيل حفي تكبير ريسا
 شابد از نفيان بيان سلطان امكا
 بفرح حفي فافر شوندا واز فرح

أكبر محفوظ ما نند به ابن عبد هم
 خدمت ایشان نیکبر و سلام عرض
 می نماید ذکر جناب افاضت علی علیه
 بهاء الله از اهل خافرموده بودند
 وهم چنین ذکر اشغالشان را بنابر
 صحت الهی بعد از حضور و اذن و
 عرض آفتاب عنایت بصورت این
 کلمات عالیات بخلی فرموده بود
 لجلاله یسعی الناطق من افق الملکوت
 کتاب انزل المظالم لمن اقبل الى الله في
 يوم يشر به رسول الله من غيل و كل
 كتاب منزل يا علي فاذا ذكر ما افامك
 على هذا الامر وما انظك في هذا اليوم
 ومن اسمعك نداء المظلوم الذي رلى
 في سبيل الله ما فاح بالمقربون ومن

اغفرك

اخبرك بهذا المسجون ومن حدثك
 هذا الأمر الذي به ارتفع حفيف سدا
 المنهجي وانا في الأفق الأعلى ونظفت
 الأشياء في ملكوت الأبناء فداني
 من كان مستورا في علم الله ومسورا
 من فلم الأمر في كتابه المخوم طوبى
 لك بما سمعت وعرفت وأقبلت الى
 من أتى من سماء الأمر بسلطان مشهور
 دعى الناس باهواهم ونسبت
 بديل عبادته ربك مالك الوجود أنا
 نوصيك والذين آمنوا بما يفرح به
 قلب المظلوم ويرتفع امر الله العزيز
 الودود انه لو يجد عرف اخلافه
 وما أمر به عباده في كتابه ليفرح
 كذلك نطق لسان البيان في ملكوت

العرفان فضلاً من عنده وهو الحق
 علم الغيوب البهاء عليك وعلى
 من استعمل بنا رجبة الله في أيامه :
 وعلى كل قائم نبيك الموعود في هذا
 اليوم الموعود : ثم الذكر والبهاء
 على من أتبه من نعمات الوحي التي
 ثم من شطر سجنى العزير المحبوب :
 الله دد ابن حين مبارك دشاني :
 أبان نازل وبيانات باهر كره في الصفة
 صلوات مثل ابن عبد از ذكر و
 ونحبر ونفر برش عاجز وقاصر :
 العظمة لله ربنا وربكم ومفصودنا
 ومفصودكم ومفصود من الملك
 والمجروف عبدانم ابن خلق راجه
 مكرى احد مؤوده امت فيل
 استلال

استلال مینمودند که چند فقره در
 کتاب نازل که حق جل جلاله از
 امور بعد خبر داده و این امور واقع
 گشته و نظر بر وقوع آن اورا از محمد
 و برهان میبشمرند و حال انتخاب
 و جمیع دوستان شاهد و گواهند
 که امورا سبکه هیچ عاقله تصور آن
 نمینمود از فلم اعلی بکمال تصریح
 نازل و جمیع واحدا بعد و احدا
 فوّه بفعل آمده و از باطن بظاهر
 جلوه نمود بلکه آنچه از بعد ظاهر
 شده و بایشود و احدا بعد واحد
 ذکرش در کتاب نازل و در ظاهر
 ظاهر مشاهده شد این فقره هم
 محلا و بنوده چنانکه از نیک و نه

و سه و فوف آن و فوف فوف آن ظاهر
 و باهر مع ذلك كل غافل نا تم میت
 الا من حفظه بد الفضل ابا احدی
 میواند بگوید در هیچ ظهوری بانثر
 اکمل و با بیتانش اظهور و با سدره تنک
 اشتر از ابن سدره مبارکه با سفته بوده
 لا و بی مکر بالمره از انصاف عاری
 باشد ابن خادم آنچه عرض نموده و
 با می نماید در پرده بوده و هست چه که
 اذن بر بعضی بعضی از امور نداشته
 و ندارد حکم الله علی فیہ الامر سیده
 بفعل و بحکم کف بشاء و هو المفلس
 المختار ذکر محمد و معظم حضرت
 زین برب الدی هاجر الی الله و فای
 قارض السرفه و بد انشاء الله در

جمیع احوال بعنايات مخصوصه و
 قیوضاتش فائز باشند لایزال امام عین
 بوده و هستند هیچ وقت فراموش نشدند
 و خواهند شد انشاء الله در جمیع
 فرود و اعصار با اسم حق و خدمت حق
 ملاکور باشند بعضی احباب مخصوص
 ذکرشان از لسان مالک قدم جاری
 با محبوب نوادی از جمیع مراتب گذشته
 شجر و فاشجر مبارکین آثارش محبوب
 و آثار و اسرارش باقی و دائم اگر
 خوب ملاحظه شود اوست فائز جنود
 حب و اوست پیشرو اهل ود و
 راسق از صمیم قلب خدمت ایشان
 تکبیر و سلام عرض می نمایم عرضیه
 ایشان خدمت حضرت غصن الله ^{عز و جل}

روحی و ذاتی و کینونی لزب فدا و
 الفدا رسبک و انشاء لله جواب عینا
 میفرمایند اینکه در بعض امور توقف
 رفنه نظر بیک است ایام ابایی است که
 اگر امتیاز ظاهر شود بسیار میشود سب
 ضرر کرد یعنی از برای نفس عیازه اند
 اعدا نظر باینکه حال بقیین مبین دانسته
 که خود جل جلاله فتنه و فساد و اذیت و
 قتل را منع فرموده اند لذا در بعض امور
 فی الجمله مؤقفند و لکن در سراسر
 مترصد اگر فی الحقیقه نفسی را منشاء
 اثر کلی در آنچه بک بدانند بنشینان
 مخالفه نفسی بر حسب ظاهر اثبات
 میمایند مانند تفصیر بلکه آن طریقه
 ظالم از برای کبک بیچاره ثابت نمود

و لولا

واورادريد مفصود ابن فاني انك
 باين جهات بعض اوامر الهية منوقت
 اسنك در باره امه الله هدهد عليها
 بجهاء الله مرفوم داشيد و فني
 از اوقات مخصوص ابن فاني مجد
 ذكر ايشان را نموده و بطراز عنايت
 حو جل جلاله فائز شدند و لسان
 عظيبت باين كلام عليا ناطق قوله تعال
 باليهما الناظر الى وجهي و الهاتم علي
 خد مه امرى بترها من قبل و كبر عليها
 امر من لدن ربك المشفق الكريم انا
 ذكرناها من قبل و بيت اسمي الا صدف
 الذي اقبل و توجه الى شطر الله امر
 من عنده الى ان دخل السين و قام لك
 الباب و سمع نداء الله المعتمد العزين

الوهاب : انا نكبر عليها وعلى امها وعلى
 اماني اللهم اغفر لي ان الله مالك الوهاب :
 ونوصيهن بالعمل الخالص وما ينبغي
 لاتبام الله رب الارباب كذلك ما حج
 البان اذ بمشي الرحمن في اعلى المقام انتهى
 الحمد لله فازت بما ارادت فدكرت و
 نزلت لها ولبنها ما نضوع به عرف عنها
 ربنا الكريم اخذت خطا محبوب :
 جان بمناجات مع الله منهي در حين
 عرض آن چون بابت كلام آنجناب سید
 كه عرض نموده اند : اهي محبوب :
 معزز بلار نفسي را كه امر ترا معزز بيلار
 : وعلت اعزاز و اعلاي امر تو كرد
 در اين مقام شمس بن بيان از اخف :
 ارادة مالك امكان اشراق نمود قوله

جل اجلاله باها الشارب حقیقی بیانی
 انا عززناک ونصرناک ورفعتناک و
 ذکرناک لئذکر امر ربک العزیز الکریم
 ابن عربت نعبر بناید وجود عالم بر
 ستران فادرنه چه که حق عنایت
 فرموده و از جانب حق است و زود است
 که آثارش در ارض ظاهر شود نمسک
 بندگری و فهم علی خدمت امری بالروح
 والریحان والحکمة والبیان كذلك بأمرک
 الرحمن من ههنا المقام العزیز المنیع و فی
 الخناب وبعضی از دوستان که صا
 و محمد مند و بطران صحبت فی الحقیقه مرتین
 مشورت نماسید و باینجه سبب ایجاد
 و انفاق است فبام کنید لعمری سوف
 یرفع الله من بحبته و یظهر مقامه

بین خلقت آنه و حق من والاه و ناصر من نصره
 فی یوم العرین البدیع انجمنی در اینها
 بحر بیان بشانی مواج که حفظ و خیال
 و قوه از ابن عبد رفت : انا لله و انا
 الیه راجعون الامر بسبب الله : دیگر نمیدانم :
 کاد ان بطهر الجسد و کیف الروح : جدا
 عرض مناجات و تنزیل آیات : و اظهر
 عنایات : و ظهورات رحمت و برون
 فضل : ذکر نفوس مقبله مستقیمه
 علمهم بهاء الله و عنایه که در
 دستخط انجمنی بود در ساحل افق
 اقدس اعلی عرض شد هذا ما اثرت
 به شمس الخفیه من افق سماء الیاس
 فولجت عظیمه و عظم احسانه و کبر
 کبرایه لسمی المذکور فی التصفیه و
 الرب

الربير والألواح كتاب نزل من عند الله
 مالك القدم على الأخراب والأسم
 طوبى لسميع سمع ولبصير رأى وويل
 لكل منكر مرئىب ان باغلى الأعلى
 ان اذكر الذين تشبوا باذبال رداء
 عنابذ ربك مالك الأسماء بذكر
 ليخذب به القلوب والأرواح ان
 اذكر عبدا لعظيم الذى اعزف هذا
 النبأ الأعظم وشرب رحي العرفان
 من ابادى عطاء ربك الرحمن الذى
 ينطق فى كل شأن انه لا اله الا انا
 العزيز الوهاب انا اذكرك من قبل
 من سطر النفعه البيضاء من سدر
 المنهى بذكر فضوع منه عرف البقاء
 بين الأخراب ان اشكر الله بهذا

الذكر الأعظم في سجنى الأعظم وفل
 لك الحمد بامطلع الوحى ومنزل الآيات
 لعمرى لا تغادل بحرف من أبانى :
 كون الأرض كلها بشهد بذلك من عند
 أمر الكتاب فل باملاء الأحزاب نأله :
 ان الكتاب ينطق في قطب العالم ويبح
 الأسم الى مالك القدم ولكن النوم في
 نوم عجاب فل فداى من خضع له
 كتب الأرض كلها ان اعني وا باولى
 الأنصار انفق الرحمن باملاء الأمكان
 ان انصفوا في هذا الأمر الذى اذا ظهر
 نفتح في الصور وحرف الجبال قل فلو
 باملاء الأرض بما عندكم ونون ما عندنا
 وعندكم بهذا المبران الذى وضع با
 لعدل امر من لدى الله رب الأرباب
 هذا

هذا يوم فيه ينادي الميزان باعلى
 النداء باي أنا الميزان العليم من لدن
 ملك الأديان : ونذكر من سمي بحيد
 من هذا المنظر الأكبر لبشره برهفي
 وعنايي وبغريب الى مقام جعله الله
 مظان الفردوس الأعلى واهل ملكوت
 الأسماء في العشي والأشراق لعمري
 لو نطلع بما عند ربك لباخذك الفرح
 ولأبهاج على شأن نجر عن ذكره :
 الأفلام كن فائما على خد من احرى و
 ناطقاً بتناي وناظر الى افق وفتشاً
 يادبال رداء عنايي كذا لشيء امرتاك :
 من قبل وفي هذا النوع الذي لأحد
 من اقد شمس الحكمة والبيان باجده
 ورض عبادي باخلاق وما نزل في

كتابي أتى ذلك لهم الأمر العزيز العلام
 أباك ان تمنحك شئونك الخلق عن
 الحق ضع ما سوائى ثم ول وجهك الى
 شطرى وقل اشهد أنك كنت مسطوراً
 من العلم الأعظم ومكنوناً في علم الله ما
 الرقاب : ان احمد الله بما ذكرت لرى
 المظلوم وانزل لك ما انار به الافاق :
 بأعلمه قبل كبر عليك بهائى ورحمى
 ان افرح بما توجه اليك البحر الأعظم من
 هذه المقام الأنوار الأقدم واراد ان
 بك كرمك وابنه ليفرحا بذكر الله في
 يوم قبضت سودت الوجوه وذلك الأقدار
 طوي لقبيل سمع واقبل ويل لعرض اعرض
 عن الذى ذكره فى الليل والأيتام انا
 نبشروها ونكتب من هذا المقام علمها

بفوما

بقوما على خلد من امرى الذى خضع
 له الأعتان وقل كراحتاء الله واوليا
 فى ارض السبن والنون ونبشهم با
 لشمس واشرافها واليخى وامواجه و
 السماء وارضاعها والانبم وانوارها
 وما رضم لهم من فلى الأعلى فى الصخيرة
 الخراء كذلك يجزى الله عباده فضلا
 من عنده وهو العزيز الفضال بلجيم
 ان اسمع السداء من شطر عكاء عن يمين
 البفعة النوراء من السدارة انه لا اله
 الا انا العتى المنعان هل تعرف من
 ينطقك وهل تعلم من اقبل اليك هل
 اى ونفسك ان مكم الطور ينطق
 لى ومالك الظهور فل اقبل الى ولى
 فضلا من عنده وهو العتى بالحق واننا

الفقيه المحاج بلحجج ورض عبادي يا
 بالأمانة والصدق وبما يرتفع به ذكر الله
 في المدن والديار ان افتح القلوب
 بجدود الأخلاق كذلك امرنا العباد من
 قبل وفي هذا الكتاب وكذلك زيننا
 ديباح كتاب الوجود بذكر المقصود
 لتشكر ربك مالك الأنام ونذكر
 من سمي بتولى في هذا المقام الأعلى
 بنادى الأهل وأنا المشد على ما
 اراد فم على الذكر والثناء وسبح
 بجد ربك مالك الماب انا ذكرناكم
 بذكر سالك به البطاء وجرى فرات
 رحمني من كل الجهات كل باقوم لا تمنعوا
 انفسكم عن بحر الحوان انقول الرحمن الذي
 انى بجدود الوحي ولباب الاباب كل

يهني لكم ما نزل به اليوم لا ونفسي الحق
 سبقتني من على الأرض وبيني الملك
 لنفسه وحده ما يشهد بذلك كل شجر
 وعجرويد ووحصاة ونذكري الحاد
 الذي هديته إلى سواء الصراط يا
 هادي أن المظلوم يدرك ويأمرك
 والدين آمنوا بالمعروف أن اتبعوا ما
 أمرهم به من لدن فالق الأصباح ثالله
 يوم الله ينطق بالحق في هذا الفجر الذي
 جعله الله المنظر الأكبر أن عرفوا يا
 أولي الألباب فلضعوا ما عند القوم
 فداني سلطان الوجود بأعلام الوحي
 والأهلام باملأ الأرض اتقوا الله
 ولا تحموا أنفسكم عن الذي به ظهر
 ملكان مكنونان في الذر والألواح خد

كتاب الله يفوز ولا تتبعوا كل جاهل
 مرثاب : كذلك نورنا افق سماء العرفان
 بنور البيان طوي لمن سمع ورأى
 وويل لكل غافل مكر ان يافقني الأعلى
 ان اذكر من سمع صبرك وافبل البيت
 الذي سمى بيوسف ليفرح بهذا الذكر
 الذي اظهر سبحانه له الاذكار انا
 ظهرنا واظهرنا الامر على شأن اضطر
 القلوب وشاخصت الأنصار الآلات
 نبله والأوهام عن ذلهم مقبلين
 الى الله مطلع الأنوار طوي لمن فاز
 باصغاء نداءي ووجد عرف قبضي و
 انبى من شمات عنايتي اذ سررت في
 الأسفار هذا يوم فيه اخذت
 الأنساء من نداء مالك الأسماء ولكن

النَّاسِ فِي غَفْلَةٍ وَنِعَاسٍ نَبِيًّا لِمَنْ
 وَجَدَ عَرَفَ الْبَيَانَ وَغَامَ عَلَى خِدْمَةِ
 الْأَمْرِ فِي الْعَدْوِ وَالْأَصَالِ نَا سَمِعْنَا
 ذَكَرَكَ ذَكَرْنَاكَ وَرَأَيْنَا أَقْبَالَكَ أَفِيلْنَا
 إِلَيْكَ مِنْ مَشْرِقِ الْأَذْكَارِ وَنَدَاكَ كَدَّ
 عَلَى قَبْلِ هَيْهَلٍ وَنَبَشْرَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 فِي هُنَاكَ بِرَجْمِي وَعِنَابِي وَفَضْلِي اللَّهُ
 بِهِ شَهَدَاتُ الذَّرَاتِ نُوَكِّلُ فِي كُلِّ
 الْأُمُورِ عَلَى مَكَلِّ الطُّورِ وَتَمَسَّكَ بِمَا
 تَرَى فِي الْكُنَابِ مِنْ لَدُنْ مِرْسَلِ الْأَرْبَاعِ
 نَا أَبَاكَ أَنْ تَمْنَعَكَ أَوْ هَامَ الْعِلَاءِ عَنْ
 فَاطِرِ السَّمَاءِ أَوْ تَخَوَّفَكَ مَطْوَةَ الْأَمْرَاءِ
 عَنْ مَطْلَعِ الْأَيْمَانِ لِأَنْ تَلْتَفِتُوا إِلَى
 أَيَّامٍ مَعْدٍ وَذَاتِ الْجَهَانِ تَمْتَضِي وَيُرَى
 الْمَوْجِدُونَ انْفُسَهُمْ فِي أَعْلَى الْجَحَانِ أَنَا

نأمركم في كل الأحوال بالعدل لذلك نفع
 ضوضاء الذين كفروا بالمال كذلك
 نضوع عرف البيان في الأماكن يطوي
 لمن وجد وويل لكل منكر مكان و
 نذكر أحيائي في الشين والهواء و
 نبشروهم بأفيا إلى البهم ونكبر على
 وجوههم من هذا المقام الذي نرين
 بانوار وجه ربهم العزيز الغفار بالصحة
 ان انهم وما ينزل لكم من السماء الأمر
 ثم اشكروا ربكم الرحمن في كل الأحيان
 انه غفركم وهداكم وفضلكم على الكثر
 العباد اننا ذكرنا كل من ذكر اسمه
 لنقاء الوجه ثم الذين ما ذكرت اسمهم
 انه يفعل كيف يشاء سلطان من عنده
 وهو المقدر العزيز العليم ونذكر

من يمتحن محضاً بطر وتبشيره بعناياتي التي
 لا يأخذها النقاد ان اضرح بما ذكرناك
 والذين آمنوا بابائت تفدي لها الأرواح
 ان انصبر امورك على ذكر الله وثباته
 اذا ورد عليك احد من اوليائه فم على
 خدمته بالروح والريحان انك ان
 تحزنك شئون الدنيا وما يرد فيها
 دعها عن ورائك وتمسك بحبل الله
 مالك الأجداد اليها و عليك وعلى
 ابنائك واهلك وعلى كل موفى صبياً
 انتم ابا بعد ان امواج بحر معاني و
 ظهورات انوار بيان الهه ابن عبد
 چه ذكر غايد و چه عرض كند و فني
 از اوقات ابتكلاء عليا از لسان مالك
 اسمها ظاهر في الحقيقه قلب از ان

محزون : و ذرات منصاعد و عبرات
 نازل قوله جلت عظمته با بعد :
 حاضر مشاهده مبنای و اصغارا
 مکتبی که در لبالی و ایام صر بر فم ^{بخط}
 فضل مرتفع و ندای مظلوم بلند
 و جمیع از برای هدایت عباد و نجات
 من علی الارض بوده ای کاش در
 جزای این موهبت کبری و شققت :
 عظمی بر امر الهی متحد میشدند و
 باینجه سبب و علت سمو و علواست
 منتشبت که شاید عرف خوشی از
 اعمال خالصه و اخلاق روحانیه :
 صالح شود و عالم را اختیار نماید
 باینجه ظاهر شده این عرف اگر مرتفع
 شود فاصد است صادف و رسو ^{است}

کامل

کامل و صبیح : طوبی لمن فاز بیانی
 و عرف ما اراد ملکون مشتی انتھی
 این فقیر لزال در ایچه ظاهر شده
 مختر و صبهوت بیک طینن خنکوت
 اقبال مینماید و از صر بر قلم اعلی :
 اعراض رایچه کر چه را صجوب
 مبشزند و از عرف فردوس اعلی :
 محروم جمیع امور ظاهر و شهود
 سوف پراه حضرتک . کذا لک الخبر
 من عنده ام الکتاب : در این
 حین دستخط ثالث انحضرت بمشای
 نسیم نسیم حقیقی بر این جسد بایس
 مطروح عبور نمود : بخششها فرمود
 : و هفتادها اظهار داشت : لله
 فی شریعت در ظهور و مرور :

وانشاء الله ابن بشر ممنوع نشود
 وان حركت باز نمائند و بعد از
 فراتك و اطلع بمقام لاعلم له توجه
 نموده بعد از حضور و اذن مناجا
 احموب بكمال روح و در جان نلفاء
 عرش و عرض شد : شهدا منطلق
 به لسان السلام و مولى العالم قوله
 ببارك و تعالى يا ايها الموجه الى
 وجهي و المنصب بابا بنى انا سمعنا
 نداك و ما نرجيت بر الله ربك و
 سمعنا زفراتك و رأينا عبراتك فى
 حب الله محبوبك و مفضورك و
 شاهدنا نار حجابك و اشغال ظلمك
 و خضوعك و خشوعك و اهتزازك
 ان كانك فى عشق الله و وده انشا
 كنا

كنا معك في المجلس والمخاض إذ
 ناطقاً بهذا الاسم الأعظم وهما
 النبأ الذي بشرنا به النبيين والمرسلين
 نعماً لك وللدن ما منعهم
 شئوننا الأوهام قاموا وقالوا لله
 ربنا ورب العرش العظيم كبر من
 فينا على آياتنا فلنأله بنوح عليه
 ونبي عيسى بما ورد على امرئ العزيم
 البدع عسكوا بحيل الأضداد وما
 فات عنكم في أيام الله رب العالمين
 كذلك أوفدنا سراج النصح ^{بين}
 الفضل وثار الحباب أن لن نحفظوه
 عن الأرباب لأنكونوا أسباباً لأطفائهم
 القوم الوهم ونفكر في عنايتهم
 القوم الرحيم فوهوا على خدمة

الامر انه خبر لكم عما خلق في السموات
 والارضين انهم بصد هرا لسان ابن
 خادم فاني ارد وسان الهه مسك
 ميماید كه از جان بخروشد و جمعاً
 بكوشند كه شاید اهل عالم مطلع و
 آگاه شوند بايچه كه حق جل جلاله
 اراده فرموده اگر احصای اخلاق
 واحساس اعمال غير طيبه نمابند
 لعمر محبوبي و محبوبكم بمزور و
 بسخرتون در بيك از الواح ميفرمايد
 بايد دوستان متابريك شريان
 در جسد عالم متحرك باشند
 لذا بايد جميع باعمال و اخلاقي ظاهر
 شوند كه جميع عالم متحرك باشند
 لذا بايد جميع باعمال و اخلاقي ظاهر

بسبب آن اقبال نمابند و محرکت ^{بند}
 صد هزار جان فدای عامین
 لله که باینده نفوس سبکه حق را بر
 خود مقدم دارند و در سببش
 عمل نمابند آنچه که سبب ترقی و
 محبت اهل عالم است از فضل حق
 امید هست که حبیبهای عنایت
 مورد عهده در قلوب انبیا نمابند
 و با تمار لطیفه مزین کردند الامر
 بیده و هو القوی القدر بر ذکر
 جناب آقا شیخ عباس علیه السلام
 از قلم آنحضرت مرقوم است اینفقره
 تلفاء عرش مطلع نور احد به عرض
 شد و این لوح امنع مخصوص
 ایشان از سماء عنایت نازل است

انشاء الله از فراد جبار به در لوح :-
 الهى بياشامند تو باج لقا و عتاب
 و بيا با نيت الامماء فائز كر دند :-
 قوله عز بيا نه و جل فضله و جلت
 عظمه هو الشاهد المسموع العلم
 باعباس بذكر المظالم بذكر
 تحزب به المفرجون الى الله المهيمن
 اليوم فدانت الساعة و ارفع
 النداء و ظهرت الصيحة و عرت
 الجبال و القوم هم لا يتعرون قد
 انقلب العالم و استقر العرش و
 اسوى عليه مالك الظهور و
 مكلم الطور و الناس اكثرهم لا يعرفون
 قد ظهرت ام الكتاب و نادى بين
 الارض و السماء باعلى النداء و نزع

الكحل الى المفام المحمود من الناس من
 انكر ومنهم من اعرض ومنهم من
 جادل بايات الله رب العالمين وما
 يكون ومنهم من نقض ميثاق الله
 وعهده بظلم نواح به اهل مدائن
 الاسماء وسكان الملكوت فلما
 نفرسنا وجدنا اكثر اعدائنا العلماء
 كذلك بفضلك لسان الأدهى من
 الأفق الأعلى انه هو الحق علام الغيوب
 انا اظهرنا العلم لعرفان المعلوم فلما
 الاح افق الظهور واني المعلوم
 انكره العلماء في اول الامر الامن شاء الله
 مالك الوجود فلما بعشر العلماء
 ضعوا ما عندكم من الله فدا ونفع ضم
 العلم الأعلى ويتشر الكحل بظهور

العلوم الذي نوحى اليه في كل اصل
 ويكور فلما لي اراكم باعشر
 الغايلين نقصدون اليك ونعرض
 عن الذي رفعه با من عنده انقول
 ولا تتبعوا الهوا انكم ان تبعوا من
 اناكم بكتاب مشهود الذي اذا
 ظهر غرضت له كذب العالم كلها
 ان انصفوا با فوج ولا تكونوا من
 الذين كفروا بالشاهد والمشهود
 هذا اليوم وعد ثم بي في صحف الله
 وكسبه وهذا امر اخذ عهد من
 عنده علم ما كان وما يكون فلما
 بطلا الظالمين فد علم ما صاح به
 ملك الاعلى وناح اهل القربوس و
 صعدت ذفرات الجنة العلباوين

عبرات الملائكة والروح فلان كان
 عندكم اعظم مما انى من جبروت :
 الأرادة فانوا نيرة ولا تتبعوا كل جاهل
 مردود فلنعالوا الأريكم ما غفلتم
 عنه فى هذا اليوم الذى نسب الملائكة
 العزيز الودود هذا يوم فيه
 نضوعت رائحة الرحمن وفاضت نفاحة
 الوحي ونطق عند لب الأمر على
 الأغصان الملك لله مالك الملوك
 يا عباس فم على خد من الأمر :
 باسم ربك مالك القدم وذكر
 الناس بهذا التبا الأعظم الذى اذا
 ظهر ارتعدت فرائض الأوهام
 والظنون اياك ان تمنعك عن
 مالك الأسماء شوكة الأراء و

شبهات العلماء كن كالجبل الراسخ
 على هذا الأمر المحسوم فلأنه أخت
 بلحق ولا ينفذ إلى أقبالك وأعرضكم
 ظهر وأظهر ما أراد غملاً لأنفسكم
 لو أنتم تعلمون أنه هو الله ينطق
 في كل شأن أنه لا إله إلا أنا الفرد
 الواحد العزيز المحبوب كذلك فحشا

على وجهك باب الفضل عمقناح
 العدل إذا فرزت به فوالك العمل
 بإله الغيب والشهود أشهد أنك
 نبئت الراحة لارتقاء الأمم
 الذلة لعن العالم وأخزيت الغربه
 لبوغ العباد إلى الوطن الأعلى المغا
 لله جعله الله مقدساً على أندركه
 العفول بإله المنوحه إلى الوجه خذ

الرحم

الرجوع المخجوع باسم المظلوم ثم اشرب
 منه هذا النعير الذي به اخذت
 الأرواح في القلوب انا كتبنا لك
 اجر اللقاء من فلي الأعلى في الصحيفة
 المحرأة ان افرح ثم اشكر رب البيت
 المعور : انا قبلنا اقبالك وتوجهك
 وعملك في سبيل الله طوبى لك بما
 زينت اعمالك بطراز القبول انهم
 يا محبوب فؤادي كوابرهم كلمة ان
 كل ان الله بك منادي موجود و
 باعلى النداء من في الوجود اننا
 سبحان الله عالم راجع واقع
 كما ان ابن فضل الكبر خود را محروم
 نموده اند و بما لا يمين ولا يخفي
 مشغول كشداند باری الحمد لله

جناب مذکور شرافت کبری فائز و
 بلذکر فلم اعلم مشرف انشاء
 قدر این مقام اعلی و ابلانند و
 از سلسیل و کوثر و نشین بیان
 الهی بنوشتند و بنوشانند و آنجوب
 و این عید بکلمه هنبیاً ناطق شویم
 و مرهتا گوئیم: حیناً هذا العرف نمینا
 از کجا مباد: الحمد لله و مرسله
 و مبعضه و فاطره و خالفه و محله
 این فانی هم خدمت ایشان تکبیر
 و سلام معروض میدارد و دعا
 توفیق استقامت ما بدو ان ربنا
 الرحمن علی کل شیء قدير و عا ذکر
 حضرت بکم و جناب محمد کریم اللہی
 هاجری سنه الفیل فلان باصفه

ربنا الرحمن ونزل له ما نقرح به أممك
 العارفين فوله غيث كلته وكل
 برهانه بسمي الذي به نزل كل
 كتاب مبين شهد الله انه لا اله
 الا انا اللهم القوم فلما نزلنا الایات
 واطهرنا البينات وارسلنا الرسل
 لبشرو العباد لهذا الظهور الذي
 به ظهر ما كان منك كورا بلسان
 الانبياء ومسطورا في كتب الله رب
 العالمين اذا ظهر الامر ونزلت
 الايات واستقر به كل الظهور
 على العرش فام الناس على الاعتراف
 الامن حفظنه بد الاقنار من لك
 قوی فدا بر باكرم ان استمع ما
 بنا ديك به المظلوم من شطر البحر

ويذكرك بما نجد منه عرف البقاء
 ان ربك هو العليم الحكيم طوي :-
 لوجه فوجه الى الافق الاعلى ولرجل
 سلك سبيل الله العزيز الحمد انا
 سمعنا نذاتك اذ وجدت عرف
 فبصى من شطر الحجاز المقام لك
 نورناه بانوار وجه محمد رسول الله
 وخاتم النبيين انا سمعنا ذكرك
 من قبل وذكرك في كتاب ما اطلع
 به الا الفريد الخبير طوي لمن يند
 الهوى وانبع ما اعر به من لك الله
 مالك الورى انه من اعلى الخلق
 في كتابه المبين نعم مالك بما بينت
 الاوهام عن واثق مقبلا الى :-
 مشرف وحى ربك الرحمن الرحيم :-
 انه

انه بنصر من يشاء بسلطان من عند
 وهدى المقبلين الى صراطه المستقيم
 هذا بوح فيه ظهر ما لا يظهر في
 ان الازال يشهد بذلك من ينطق
 بلحق في كل شأن انه لا اله الا انا
 العلى العظيم انك اذا قرنت بكناج
 ووجدت تعرف بياني سيحججك
 ربك ثم اشكره بهذا الفضل الذي
 ما رأيت عين الابداع شبهه يشهد
 بذلك كل عالم منصف وكل عارف
 بصير لا يخرج من شئ فدليل ما
 علمته في سبيله انه لا يضيع اجر
 الحسينين كذلك انا رافق البيان
 ينتر ذكر ربك المشفق الكريم
 الشهي هذا نعم اخرى ورحمة

اخرى وفضل آخر لمن اقبل اليه و
 تمرب الى ساحه فدهسه واستشفق
 الهواء الذي كان يجاورها هو هذا
 السبح المنيع انشاء الله اننا نرى
 الحية ان هجر في ازهر وفانش ظاهرا
 ويا هراس مستعمل شوتن وباستفا
 تمام بحكك وبيان بذكرش ناطق له
 الفضل والمنه في كل الأحوال وهو
 الفضل في ازل الأزل وابته ان
 محبوب ذكر نفوس مقبل عليهم
 بهاء الله فرموده بودند بدست
 اقدس كان الله ولو يكن معه من شئ
 واحد بعد واحد عرض شدة و
 مخصوص هربك از سماء مشينا نازل
 يا ايها كه غريب را بوطن هدايت كن

ونشده رابلسليل وعاشق رابنما
 رسانه وطلب رابنظر مطلوب
 كشانك فالعظم احسانه وجل
 كبريائه واحاط فضله وعلا سلطانه
 بسبح المشرق من افق سماء ملكوته
 العظيم باسليم بذكرتك الكريم
 من شطر السين خالصا لوجهه تشيع
 صبر فلي الأعلى وهدى طير البقاء
 على اغصان سدنه المنتهى انه لا
 الا انا العلم الخبير طوي لقلب
 انجذب بايات الله ولوجه نوجه
 اليه واللسان نطق بذكره البديع
 لانظر الى العلاء وكبرياتهم ان
 انظر الى من بذكرتك في هذا السين
 العظيم فلانه ظهر بلحق وغام

على الأمر بسطان ما منعه شؤنا
 الأوهام ولا حجبته حجاب العيون
 كمن عالم منع عن فضل الله ورحمه
 وكم من أحمى فان هذا الرجوع المنبر
 ان اشكر الله بما عرفك مطلع الأمر
 مشرف الوحي وعصمك عن شريك
 الذين كفروا به هانذ الفوج : ان
 استقم على حب الله وأمره على شأن
 يحل منك الموحدون عرف الأسماء
 في هذا النبأ الذي اسبشر به الملائكة
 الأهل وأهل الفردوس على مقام كرم
 : وهذا ما نزل من سمي بيمرزا ابو
 الحسن يسمى العليم الحكيم بابا الحسن
 ذكرت نرد مظلوم منذ كون وسما
 بيان رحمن بنو موجه ابن اسماعيل

که ستاران آن ناحیه احصا نشد
 و نخواهد شد و شمس و اقیانوس
 آن لآزال فی قطب الزوال لایح و
 مشرف هر حکمی از احصایش منجز
 و هر نوی فادری از ادراک و
 تحدیدش و تراویست میباشد
 براسنی و انصاف چه اگر جمیع خلق
 عالم بطراز انصاف مرتب میشدند
 از عرفان اسم اعظم و مالک قدم
 محروم نمیکشتند این مظلوم بکمان
 اهل ظنون بجز ما حکم به الله حکم
 نموده حضرت رسول و خاتم انبیا
 روح ما سواه قذاه چه نصیر بر او
 ثابت که در سینه منوالیات برادیشتر
 پیام نمودند برخی کاذبش که متولد

بعضی همچون حزبی ساحر و فحوی
 مفسدی جمیع اینچه ذکر شد آنعبید
 و سایر عباد شنیده اند و دانسته اند
 از آن وجود مبارک گذشته در ^{حضرت}
 روح نفکر نما که سب چه بود
 که من علی الأرض برانکارش تمام نمودند
 وارد شد بر مظاهر امر الهی اینچه که
 هر صاحب انصافی که است و نوحه
 نمود سب و عتک اعراض در هر صفا
 و فریاد علمای آن زمان بودند که
 حبت ریاست ایشان را از اقبال منع
 مینمود ^{آلا اثم فی ضلال مبین}
 امید هست که انجناب در ماه صفا
 نفکر نماید و بصراط مستقیم الهی
 بی برد شک و شبهه نبوده و نیست
 که این

كد ابن مظلوم لله مكوب والى الله
 مخرجك لانبصره الأراض والأنفعا
 الأنبال ظنون وأوهام خلق را
 بخلاف كذا ر ويطلب مني بجي جيل
 جلاله نوجه عما كه شاهد باب معرفت
 بروحك بكشاهد وزانوار وجهه
 بعد فناء أشبار محروم نفر مايد الله
 بقول الحق ويهدي الناس الى أفقه
 المنير : وهذا ما نزل لجناب شهدك
 نصر الله لسمى المهيم على الأسماء
 بانصر الله بذكرك مولى الورى اذ
 كان مسجوناً في هذا المقام البعيد
 وببشرك بفضل الله ورحمة الله
 ما من له الا هو يفعل ما يشاء و
 بحكم ما يريد ان اشهد بما شهد الله

كرت
 انه لا اله الا انا الفرد الخبير قد علم
 الذي المظلوم ونزل لك هذه الايات
 التي لا يبعد لها ما خلق في الارض :-
 يشهد بك ربك العليم طوي
 لك بما نبذت شبهات القوم و
 شرب من بحر البين ان اعرف مفا
 من هذا الله ثم اشكر ربك الموبد
 الكرم انا ان تخزنك تسونات
 الخلق او تخزنك المملوك والسلاطين
 يا بلغي لكل من اقبل الى افنى ان
 برك الارض وما عليها لهم ونبي
 الى فتح القلوب باسمي العزيز الحكيم
 ان الاموال لأهل الجلال والقلوب
 لله ورسلي العالمين وتذكر في هذا
 المقام من سمي بابي القاسم الذي

هاجر الى ان فاز بلفاء ربه العزيز الكريم
 وتوصيه بالاسقامه على هذا الامر
 الاعظم وتدعوله ما ينبغي لفضل الله
 العلي العظيم البهاء على اهل البهاء
 الذين فازوا بذكرى الجليل انتهى
 ابن خادرم فاني ازرحت وعنايت
 مفصود عالميان اميد وارايت كه
 بد عنايتش كل را اخذ عنايت واز
 حجيم سفلي بخت عليا كشاند : انه
 لا يعجزه من شئ ولا يعزب عن علمه
 من امر يعطى بالفضل ويمنع بالحكمة
 وهو المنذر الامر المريد وانك
 دربارة ملائجه عليه بجاؤ الله از
 اهل با مرقوم داشتند ارتقاء :
 وخبين
 ايشان بمرفاه البيان الى سماء عرفا

وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ
 الَّذِينَ إِذَا أُتُوا بِالْحَبْرِ
 مِنْكُمْ قَالُوا هَذَا
 عَرَضٌ مُتَجَرِّدٌ
 لِيُغْشَى الْفُجُورَ
 وَتُجْزَى الْأَعْمَالَ
 وَهُمْ يُعْرَفُونَ
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَخَبِيرٌ
 بِالْمُنْجَبِينَ
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ
 عَلَيْكَ مَا نَبَّأَنَا
 فِي الْأَنْبِيَاءِ
 مِنْ قَبْلِكَ
 وَنَبَّأَنَا فِي
 الْوَحْيِ
 وَنَبَّأَنَا فِي
 الْوَحْيِ
 وَنَبَّأَنَا فِي
 الْوَحْيِ

جهد نما از گوشه عرفان رحمن بیجا
 : و از فائده فترکه قسمت بری :
 و بحکم و بیان اهل امکان را باقی
 اعلی هلاکت نمائی : ناس خافند :
 مبین لازم بر خدمت امر حق فیما
 نما تا صلح و م عالم شوی و بنابر جبر
 مشعل شو تا محبوب آفاق کردی :
 اگر چه کشف بعضی از اسرار شده
 : و لکن اکثری از آن دو علم الهی مستور
 و مکنون : چه اگر اسرار بوم الله و
 مقامات نفوس موفقه مطمئنه اعلی
 از سم ابره ظاهر شود جمیع ناس را
 طائف مطاف ماکان و مایکون
 مشاهده نمائی : با اسم حق با پست تو
 بتدارک مافات پیام نما بوقت بیجا

عزیز است بل اعز از کبریت احمد ناس را
 با خلاق روحانیه و اعمال طبیه و صحت
 نما طوبی از برای نفوسیکم لله عا^{ملند}
 والی الله متوجه فل یاملأ الأرض
 ایا کم ان تمنعکم کتب العالم عن کتاب^ت
 المیهن القیوم الذی نزل من سماء
 الفضل من لدی الحی علام الغیوب
 فل نال الله لایبفعکم ما عند الناس انتموا
 الرحمن ثم اقبلوا الیه بوجهه ببضاء
 وقلوب نوراء کذلک بأمرکم من فی
 فیضه زمام العلوم فل یامعشر
 العلماء طهروا قلوبکم عما کذبتموه
 صرہ العالم الأعلی وحقیف سدره
 المنهم عن المظالم المود هذا یوم
 لا تغنیکم کنوز العالم ولا صفا الأمم

دعوها عن ورائكم رجالا عند الله
 رب ما كان وما يكون : انا نصيبك
 والذين آمنوا بالاسنفاة الكبرى
 هذ الامر الذي به اضرب اركان
 الاسماء الامن شاء الله مالك الوجوه
 : كذلك ماج بحرياني وهاج :
 عرف عنا بئى انتك اذ ارايت ووجدت
 فم وقل اشهد انك فيك اذى العالم
 لا ارتفاع امر الله وحملت البلايا فى
 حب الله فاطر السماء ومالك :
 الاسماء الى ان فيك السجين الاعظم
 لفضاة الامم اسئلك بالاسم الاعظم
 الذى به ستخرون ملكوت الاسماء
 بان لا تخيبنى عما عندك ولا تمنعني
 عما عندك ولا تمنعني عما قدرته

لأمانتك واصفياك اي رب
 فبئلا اليك ومتمسكا بجلتك اسئلك
 بان تؤيدني على الاستقامة على هذا
 الامر الذي به ذك اذام اكثر خلفك
 لا اله الا انت المتعالى المشفق الغفور
 الكريم انهم انشاء الله مؤيد
 شوئك برايجه از لسان عظمت بان
 مأمور شدندك واركاوس عنابت
 بياشامند آشاميد نيکه از منع ظاهر
 بان غماشند في الحقيقه اگر انسان
 ابن ابام فهمت تبرد وان فبوضعت
 فتاوض بي نصيب مانند بجه جهن
 دلخوش و مسرور و مشغول بسبب
 حيف است ابن اوفات عمره بگذرد
 وانسان غافل باشد انشاء الله

باید جمیع دوستان همت بر خدمت
 بکارند اول کل بکمال نقد پس و
 تزیین و انصاف و مشورت پیام
 نمایند آنچه سبب تفریق مسأله
 کنند اول باصلاح آن توجیه کنند
 و بعد بروح و ریجان و حکم
 بخدمت مشغول گردند اصلاح
 امور ایشان و عالم همه خواهد شد
 و امثال این بیان مکرر از لسان
 قدم استماع شده صد هزار نغم
 و طوبی از برای نفوس سبکه پیام ^{شده}
 بر آنچه که بسیار رفیع امر و راحت
 اهل عالم است و فی الحقیقه نفس
 از رفیع نفس راحت است و لکن
 ناس جاهل از این فقره غافل ^{شده} انشاء

آنجوب و ابن عبد دعا میکنیم که سزا
 از شمال جهل بهمین دانائی فائز شوئی
 و اینک در باره اخف حضرت سلطان
 الشهداء روح ما سواد خداه مرفوع
 داشتند تلقاء عرش عرض شد هلا
 ما نطق به لسان العظیمه با علی کج ط
 عنایت با و منسبین نورین بوده
 و خواهند بود و باسم الله مهلت
 امر نمودیم که در باره حقوفی او عجا
 صادق علیه هائی سفارش کامل
 نماید و هم چنین از قلم اعلی مرفوع
 : اگر اخف حتی دارد باید اراغ نماید
 بجنی و عدل رفتار شود انا کبر
 من هذا المقام علیها و نبشروها
 بفضله و رحمة الله و امان وجهه

ایشان نشط رخص و پیام و رفه از
 اوران علی ما بحیه الله و برضی
 انفره بشرف اصغای مالک اسما
 فائز فرمودند باعید حاضر ^{طوبی}
 لها تم طوبی لها بنیخی ان بنزل علیها
 من سماء عنایتی ما یبغی به ذکرها
 جرائعها و کتب لها فلی الأعلى و
 پشرها بقبول ما ظهر من عندها
 و ناصر العنصن بان یکنب لأمنی
 و در فنی ما نزل من سماء مشبه
 موجودها و ظهر فوق بارئها لیكون
 زخرا و شرفها فی کل عالم من هوالم
 بجها النبی برئوا اناب عنایتها
 عوالم عنیب و شهود را منور نمود
 باحیوب فوادی مشاهدہ نمائند

خلم غوب چه مقدار محبوب است عند
 اگر بچور اکسیر و کنوز عالم را الحکم
 انفاق کند الله بان ذکر فائز شود
 : علی ظاهر و بطراز قبول فائز ^{بشکله}
 از مطاع بیان رحمن ظاهر آنچه که ^{نشان}
 بدوام ملک و ملکوت منقطع نشود :
 از جانب ابن عید تکبیر و سلام بان
 و رفته برسانید علیها بھاء و رجا علیها
 بھاء و رجا : و هذا ما نزل لها
 من سماء عنایتنا الغفور الکریم :
 بسمی الظاهر المشهود باوردنی
 علیک بھائی ان افرجی بما نزل لك
 من القلم الاعلی انه ذکرک و بيشرك
 بما ظهر منک فی سبیل الله المہم
 البوم ان اشکری و نثبتی بدبیل

العنايد و غولى لك الحمد يا الله الوجوه
 : وما لك الغيب والشهود بما
 أبدتني على عمل فان بطراز قبولك و
 نرين برضاك لعرك يا محبوب فلي
 لأباعدل ما العطينى بما خلق فى :
 سمائك وارضك انك انت المعطي
 الكريم انتهى حق جل جلاله جميع
 مؤيد فى ما بدى برأيه نجات رضى
 از او منضوع : بلى عمل مبرور البوم
 معادل است با صد هزار عمل : بل
 استغفر الله من هذا الجديك : وهم
 جنب عمل غير خير : وفى از او فانت
 لسان عظمى باسكلمه عليها ناطق قوله
 جل وعز باعبد حاضر عنايت حق
 خلق را جسور غوره بشأنك :

ذکرش بحسب سنته باید نفوس مقبله
 آگاه نمود البوم چون آفتاب ظهور
 مشرف است و بر توانوار وجه عالم
 احاطه نموده لذا اکثری از اعمال
 نالایفه ستر شده و میشود آنهو
 الشار الحکم امر روز شاد ^{سب} یح
 و روز فرج آگراست بحیثیت
 و نسیم جود در دهد و آفتاب فضل
 مشرق و لکن حال مشاهده میشود
 که اعمال شنبه بمقامی رسیده که ^{بیک} نزدیک
 بان استغفارش بدین حق جل جلاله
 رسد و حجاب حرمت برود در جمیع
 آنچه از اول امر با حال وارد شد
 و قبول نمودیم لأجل اعزاز کلمة الله
 و ارتفاع نفوس مطهنة مستقیمه

راضیه مرضیه بود: حال از اعمال
 بعضی بیادرفینه و مبرود: مکر
 اینکه حق جل جلاله بقدر کلمه
 حفظ نماید: چنانچه نمود: با عید
 حاضر: بجناب علی علیه هائی و
 عنایتی بنویس باید جمیع دوستان
 آن ارض را منکر دارد و ما انفعهم
 آگاه نماید شاید از مافات غم
 رجوع نماید و بجای نسل جویند
 : و شاید آنچه سب ضررگشته : و
 علت ذلک نفوس شد : بما و
 طاهر و مقدس کرد: انه هو النور
 و هو الفضال الکریم انهم مکرر
 این بیانک از لسان منزل ایات جار
 و بعضی از اوقات نور عید وارد

و جمال فدام را در کدورت و حریفی :
 مشاهده می نمود که لریه اندام این
 فانی را اخذ می نمود و حزن جمال فدا
 معلوم و واضح است که درجه بوده
 و هست احتیاج بدگر ندارد امری
 اعمال طیبه در سنان الهی منادی :
 امرنگ بین عباد از این قبل در الوه
 الهی مکرر نازل شاید نفع بخشد
 و سبب تنبه گردد و الا ان الله لغنی :
 عن العالمین چندی قبل بعضی از
 نفوس بر حسب ظاهر شکایت آغاز
 نمودند مع ذلك از ساحه اولی
 جواب نازل نه فرعونک ستری سبی
 الکشف : و صبری سبق العجل انهم
 و لکن بیم آن است بخواران ما مجابرا
 بر درج

بردارد و ستر را خرق نماید : انشبت
 بد نبل عنایتیه : واسئله بان بوئیل احباً
 علی ما حبت و برضی و بمنعمهم عمّا
 بصرهم و یجهد لهم الی ما ینفعهم : انه
 هو المنذر المبهمن العطوف الغفور
 حسب الامر مهاجرین ارض صاد :
 علیهم جهاء الله را از قبل حقو تکبر
 برسانند انشاء الله بنور انفاق
 منور باشند و بر خلد من امر قائم
 تا آن نور در افاق اشراق نماید و
 ظاهر شود جمیع فی الجمله برضای
 حق بی برده اند بان تمسک نمایند
 و بان عامل شوند این است سبب
 رسنکاری در دنیا و آخرت هر دو
 و بلا پای شمالاً الال حق لحاظ بود

انشاء الله محفوظ ماند انچه اينکه در باره
 جناب اقا ميرزا اقا بابا عليه بها و الله
 مرفوم داشته اند ذکرشان در ساحت ائمه
 بوده و با نور عنايت شمس حقيقت فائز
 طوي که در اين ايام مکتوب جناب اقا
 ميرزا احمد عليه بها و الله از اهل با
 ساکن ش اه مصلحت جناب ميرزا ح
 ي عليه بها و الله و عنايت با بن عبد
 ارسال داشته اند و اسامي معدوده
 در آن مذکور و از جمله اسامي جناب
 اقا ميرزا اقا بابا عليه بها و الله بوده
 مخصوص هر يك لوح امض نازل و ارسال
 شد انشاء الله فائز ميشوند في الحقيقه
 امر يقيني است که انچه مرفوم داشته
 چيز که سفر جناب ميرزا با اسمها سبب

از کتاب

انقاع کله شد هذا بکفیه ورتب
 العالمین چون اینکلمه از لسان محبوب
 اسماع گشت ذکر شد والا بن عبد
 قابل از کبر ذکر خدایان ایشان را
 نماید نبوده و نیست ؛ اینکه در باره
 و رفه اهل جناب میرزا ح و سپین
 علیهما بها والله و عنایت فرمود
 فرمودند سبحان شد و اهل
 سرادق عصمت جمیع بکمال حرمت ؛
 مشهور و ظاهر و در ساحات اولاد
 هم مذکور خدمت جناب میرزا
 از جانب این فانی تعزیت بگو شد
 ؛ و انشاء الله خود این عبد هم
 عرض میباشد اخیر را که از ضعف
 و مسکنش حال او ^{شست} آنکه ذکر صعود

جناب حاجی میرزا حسن مہرانی علیہ
 بیہما و اللہ نمودند : در ساحل اضع
 اقدس عرض شد : این کلمات عالیہ
 محض فضل و عنایت مخصوص است
 نازل : قولہ عز جلالہ و عز ذکرہ و
 عز شائہ ہوا الذکر المعین حسن
 بزورک المظلوم من مفاعہ الأعلی
 الذی جعلہ اللہ مطاف اہل ذرۃ
 العلیا و بذکرک بل کفر فاح بہ عرف
 الغایۃ بین البریہ طوبی لک و
 لصعودک و لتوجہک و لورودک
 فی الرقیق الأعلی و المفام الأعلی ^{بہ} شہد
 انک اقبلت الی الغایۃ الفصوحی و
 الأفق الأعلی اذ ارفع حقیف سدرہ
 المتہمی بین الأرض و السماء ^{و شہد}

بما شهد به لسان الكبير باؤه وفيلك ما
 نزل من عنده وظهر من لدنه :
 طوبى لك بما فرئت بالغفران مريدك
 الرحمن ووجد منك الملاء الأعلى عرف
 حتى : طوبى لمن بكرك بما ذكرك
 المظلوم في هذا المقام الممتنع : قد
 كنت لله ورجعت الى بحر رحمته ان
 هذا الامن فضله العزيز المحبوب :
 انك الحمد لله باين عنابت كبرى عفيف
 شدتك طوبى ان برأى نفوس سحره
 باين قبض الكبر فائزك ومفامش را
 مبشاسند نفوس مستفهمه طاهره
 مطهسته از سما عنابت قياض شمس
 داشتند دارند ومن خير نطيل
 برایشان نازل وجاری چه در حیا

وچه در ثمان و اینکه در صعود
 مرفوع میرود افا سید ابوطالب علیه
 من کل بهاء ابهام مرفوع دانستند
 چندی قبل از طوف حد یا حضرت
 اسم الله زین علیه من کل بهاء ابهام
 ذکر ایشان وهم چنین بعضی مطالب
 از لسان اهل ایشان علیها السلام و الله
 بساحت اقدس ارسال داشتند و
 جواب بنفصیل نازل و ارسال شد
 و ذکر شانهم در آن لوح مبارک نازل
 له الحمد و الشرفی کل الأحوال البهائم
 المشرف الیهم من فوق عینا زینا
 علی حضرتیم و علی من معکم من الناس
 و الأناث عرض میشود در لوح
 ارفع اقدس مدتهاست مخصوصا بآباء

مرفوع میر و جناب ذبیح علیه آء
 و بحر حنه از سما و مشیت نازل و
 ابن مدت ارسال نشد و بنا خیر افتاد
 بنا این آیام ارسال گشت و شاید بعنا این
 الهیه مندا کوشوند و عبا بنیعی و بحجه الله
 فیا م نمایند و خدمت هر نفسی در سنا
 اقدس مذکور و منظور و ولو بمقدار
 ستم ابره و مرفوع ذبیح علیه آء
 در اول آیام بشرافت اقبال و ایمان فانی
 شدند لآزال در ساحت اقدس مکتوب
 بوده و هستند بعد از اسماع ند اقل
 من ان نوقف ننمودند بشهد بلك
 من عنده كتاب مبین لزام اعادتی
 ایشان در هر حال شد و انشاء الله
 میشود و این فانی از حق جل جلاله

ناسد ایشان را طلب ننماید آنجوب
 هم ^{ناید} تمهیدی ایشان را حفظ نمایند
 تا اول عمر است از یاج شهاب را محبتی
 دیگر است عرض دیگر فخری در خلاصه
 بکم علیها بها عا لله چند کرمه با این
 عبد مکتوب ارسال داشته و این
 عبد نظر بانقلابات و محاربه اطفال
 جواب ارسال نداشت نادر این کرمه
 مکتوبی که چند شهر قبل نوشته شده
 بود ارسال داشت که آنجوب بر سر
 به و همچنین جواب مکتوبی که جناب
 افاضت کرمه ع ط علیه بها عا لله
 بحضرت اسم جود علیه بها عا لله
 الاهی ارسال داشتند این فانی
 نوشته ارسال داشت انشاء الله

از افلاخ فلاح در جمیع احوال پیاپی
 و عیال پستی لایتم الله عامل باشند
 از اطراف خبر رسید که جناب ایشان
 بماترله الله فی الکتاب عامل شدند
 و مخصوص تبلیغ و کمال اخذ نمودند
 طوبی له و نعمی له بهر نفسی عیال
 از ده الله علی نماید البسه در دنیا
 و آخرت ثم بخشد و اثر پدید آید
 نماید و در هر دو جهان بکار آید
 دیگر دوستان آن ارض را مکتور
 تکبیر و سلام عرض نموده بجناب
 علی پاشا خان علیه بها الله بشاد
 دهید چه که فریش ایشان رسید
 و بومی از ایام کسزده شد و جماعه
 فلم شریف بردند در بستان و

بقدم حضرت مقصود روح من
 اللاموت بقدم الفدا مشرف کشت
 و فائز شد و جناب حاجی غلام
 علی مسافر علیه بھاء الله والرضا
 فرمودند و فرمودند اگر جناب یا شا
 علیہ بیعتی را بدی اور ایشان
 ده بیعتی آنچه ارسال داشتند نغما
 له و هینثا له انشاء الله مشعل
 باشند ایشانکه روشنستان ظاهر
 و هوید باشد این فانی از حق جل جلالہ
 مطلق اولیا و اصفیاء مؤید فرماید
 بر عرفان مائد لهم چه اگر مطلع شوند
 سبیل عالم قادر بر اطفاء ناریت
 نباشد و روشنی آنرا ناریکی اخلاص
 نماید از جمله بنایان جلد بد اندک

مخصوص اسامی مذکورہ الواح بدیعہ
 منبجہ نازل ہم بخط ابن فانی کدر
 مکتوب ثبت شدک وهم بخط مبارک
 حضرت غصن الله الأكبر روحی و
 ذاتی و کسوفی کراب فدومہ القلا
 ۴ فی الحقیقہ صاحبان الواح ذو
 المقامین وذو اللوحین وذو الذکرین
 شدک اندک بتبعی ان نقول بکل حیرت
 وارکانک البحر بافضل القديم
 ولک العنايه بافصوصد العالمين
 النور واليهاء من افق عنايه ربنا
 مالک الاسماء علی حضرتکم وعلی
 من معکم وعلی اولیاء الله واحیائه
 خادم فی ۱۳ شهر صفر سنه
 عرض دیکر آنکه انچه از این خصوص

و خشوع و فنا و نیستی و ذکر و ثنا
 و تکبیر بحضور حضرت غصبن
 اعظمین ارفعین از زمین روحی و
 ارواح العالین لذاب قلوب و مشام
 الفلا اظهار و فناء بود مره بعد
 مره معروض و در هر مره بنام مخصوص
 که از سازج لطف و عنایت حاکی است
 آنجوب را ذکر فرموده اند آنچه در
 این مقام این عبد معروض دارد ناظر
 بوده و خواهد بود:

سبب رتبه اولی سبب عالم العالی و العلی

حد و ذکر و ثناء مالک است و در آنرا که اسرار مکنونه و مخفیاته
 بکلیه علما از سبب کبر ظاهر نمودند و در سبب ظهور عالم و نشانی
 علت نشانی عالم اوست علت اولیه از باران ظهور و مظهر
 جبرائیل و علت اوامره و احکامه چه که از علی حضرت ظاهر
 و نور حضرت معصوم محفوظ نیاید که در برین فرشتوات
 ملازمین و نقایه الله حافظه کلین جمعین در حفظ و تحریک
 فکریه ایشان نور در غلبت احزان اشراق نمودند و تحقیق ذکر
 است و استیلا و حاجت بین در مرتبه عظیم
 این فرج را اسبب محکم است چه که سبب و علت عالم
 شجاعت یس و فادامه بر اینکه اسبب است بین و محکم و در
 و متقن و بعد از آن چه و ملاحظه و فرج و استیلا و تحقیق
 حقیقت منعم امام و چه مقتصد عالم حاضر و بر غیر ایشان

ناز از انطق سان البیان و نظرسن مملکت آتین
 و انجذت جریتهای حق المعتبرین و المخلصین الان
 نعم برین آیات - قوله عزه بیانند و بهتر باشد و عظم
 سلطانیه - هو ان نظر العلیم دست مع الحکیم
 انما القام علی خدمه الامر و ان نظر الیه اسمع ندانی
 من نظر حضرت الله لاله الا هو الفرد الواحد المقدر الفیض الی
 انما فی کون علیک معانی و عنایتی هرگز اشتغال عالم
 شده آیان این نارجه ناریست که خاموشتر نبذرد و سکون
 اندیشتر نماید در کج وجه بلا یا در زایا و قضایا امام وجه اعدا
 یا ان القیوم و یا اننا المشرقی سواد راننده و مجاب
 ز سینه من غیر ستر و مجاب امام وجه احزاب بقدر
 ان الوهاب ذکر سطر است او اعراض علماء و غیر
 عقیق و نظریات مقررین منع نمود و عابد شد در
 عمارت مشرق و وجه اشراق و وجه ظاهر یا علی قیوم

در عالم بیک غریب میجویم و هم آنا جمیع اعراب غریب نظر آیم
 و لکن بعد از ظهور و حضور کله محراب آلامی بشناخته اند و بعد
 از غایب شدن شده و آنگاه ننگ شده از زنده با ناله گفتم
 و از برین با چنین چه که در غده و آصال و عشر و شرف و از
 مملکت عبور نمودیم نه سدر عاز سر درات شفت و نه دروا
 از امداد و آماکی که نهم بزرگ شتم و بیادم سرور و
 لکن از عرفان هیکل غایب هر جمیع و محراب سلطان است
 اهریت لم هم الا حین آگاه نه دوم ستمبل و از غور
 یعنی محراب نسایم غیر ظهور از حرکت معطوع و موع
 کله از بر این بر منند و لکن از آن غایب از بر عالم جز
 اصلاح نمی شتم و از بر این جز ارتفع و ارتقا و تطبیق
 و ازاده نمیوم و لکن اهر این قصد فائز نه سبحان آ
 از بر جمیع بشنا از انکار غریب از اعراب نگاه شده
 طرف بشنا بر هر نفس است بود میوه و سماء در آن کوه

در بیان زار و آن مقام مقامی نه بار عصر این یوم عبید
 حاضر با نامه دارد تمام آن با صفاً مظلوم فائز ظلم و بی
 خصائی قوم بمقامی رسیده که تا اعلا جنت علیا را تحیر
 نموده نفسیکه اعلا شنیعه اش را عالم را احاطه کرده باشد
 نموده اند و از حق میگوید که از کلا شمر عالم بخلعت جدید
 فائز باو نسبت میدهند آنچه را که شنیدید بابر کزری
 بغرض منتک و از بر و تو معوض بهور با عقید
 و غیره تشبیه و چنینکه قوز بر سخک دم سید
 عالم میدهند مظلومیت خود را افکار میدارند چه که از
 عدم ادراک نامسر سلطنتند مقصیر با با بنهم اور در کربلا سنا
 و مظلوم در بغداد هر مرتبه بشکایت از سید محمد آمد و ستم
 در کربلا آنچه را که غایت کبر مقتضی بر ستمت بعضی بود که
 نمیدانند آنچه از بنا عظیم نازل شده از نظرات نیست

صاحب بیکله بسیار به انصافست چه که از اول عالم تا
 قطره آتشی باین قسم ظاهرند در این مقام در اول در سخن
 این آیات باهرات از سماء نازل قال حدیث
 نزلت ^{تفسیر} قدری درت استرات و هرات است ^{تفسیر}
 و نظریات قد جانت لایقه و لایه الحق با کج و دهر ^ن
 و هر القیم قامت به القیم ملکوت آیات هر ^ن
 اناس هر عمر با و بره الا علی الا بحر و هر انقصر ^ن
 بر نیت الجاه و مالک الصفات قال ابن الجته و انوار
 قدر اوله لعل و الا فر نعتک یا ایها المشرک المراس
 قدر خیرت العلامات لعلها اذا خرجنا به العدره ^ن
 اعظمه و الا قدر قدرنا و السناد و الیه البعار و ^ن
 فریه و توقف من سطوه ربک مالک ان یکار قال ^ن
 کفر و استر و نظرت است و قدر انکم فر اجبات ^ن

من الشكرين من يسبح عيسى ويطر اليه من الشمال فل
 انعمت بسيرتك اليوم من ملاذ منظر من قال من ترك
 بناب بالقطرة فمراغما في حجره اتقوا يا اولاد الالباب
 قد ضرب الذين ادناوا وارجح من اقدار نور اليقين الاصطع
 لا يقان باعنا قد اكرم عليك بجانك كمرحلت ابادي
 يستقيم بحضور حاضرته يسبح الله اذ بانته دبر القوم
 جسدنا على من في الارضين والسموات ارحم نصف
 طلبنا نعمته مشهورات مبدعها برانجه لسان عظم
 زكوة شهادت دلوه اعمرنا از مشاهد افق اعلى نصيب
 سمعه تيمت وبعين اعمر سر واهم لائق اولاد صفا
 زكوة الله الا بفرق الكفر على ما بحبت ورضه وبيد
 على نصرة امرة بحيثه تنشر آياته في البلاد بين العباد
 او هو كطلب نموده بعضه انقدر ارساله ورجحا

هم این که ارسال شده است بدان بزرگواران علیاً
 ما نطق به لسانک فرید القاب العظیم قدمه و زواله
 اگر این امر قبول نشود هیچ امری در عالم بقول نماند
 مخصوص نایب مرفوع و نفسیکه با و غروب از قبل
 الوداع بدیعه بیفته نازل و ارسال شد عجب است که تا
 حال نرسیده از حق سظیم برساند و قاصدان
 از فزات رفت و کوششایت سفایه فرماید اوست
 مشفق و مهربان و هو العیز المنان آنحضرت با محبوب
 فؤاد کثرت خجرت بمقام رسیده که اینفان مسخیر
 اگر امداد نباشد کجا از عده آنچه ظاهر شده و بر نفسی
 بر مرآید از عرض ساند و آلم که جمع ایام این خادم
 باین حدت عظم و در بنده علیاً غنم فرماید سبحان الله
 قلب از این محترق که نویسد آگاهان بهر دستند

بعد از نفس خود سقند آنچه را که خود خوانند بر کذب آن
 اخصاف و عدل بکارفته از آیات طالبند انحاء
 و شیباه و طشت الارض و آسمان و اگر بینات می
 بلند نور موهوم قرآنت نمایند و کن فو نسیم که بار
 بضا مشقند چاره نداشته و نداده این تهمیر خود
 سطلع است بر چهارده هزار پیشتر میسید محمد صفی
 حال تمام ما از لفظ الرحمن فریاد داشت زدم فر فرضتم
 بی چون کمر در آیات و بی کلمات عالیات نازل
 که بسفر نمایند محبت و بران طالب و دست و ساجد
 حضور شده آنچه این عالم و در محضرت و صاحبان آذان
 اعتبار آگاهیم که در عالم چه شده و چه ظاهر گشته
 در وقت غلظت در ساحتند سر ابراهیم که از بعضی از احباب
 در کجاست اعمال و خلد فرمید و میفرماید که آن سبب

غن البرکت بسیار حقیقت تو سببک باقی اعلا
 اقبال منحصر اند و از حق محبت الهی آشناییده اند عملیاتی
 آنچه را که سبب شانت موعظین و منکرین گوید و امید
 آنکه از مقام خود ملکات فکرتند چه که هر کرده اند
 آنچه را که اعدای هر کرده شانت منکرین و ظلم ظالمین
 و نفاق عاقبت را شنیده دیده اند حال باید نمودی
 نمودارند که سبب و غیر عالم گردد اینست آتیه آنچه دیگر
 شد عزیز شوند و در خدمت امر قائم گردند فرا حقیقت
 فضل بقی است که در غیر نیستند که یک دفتر درستان
 به قدر بماند و بمقام شرفانز کرده این خادم خانه در
 لیلک و ایام از برادر لکرمند و غایت مستحبت
 میکند و آنچه که از برادر آن شنبه و شرفیاشد از برای
 هر یک میزاید آن دنیا همو لشق الکرم و همو

ارحم اودیا ارض و اسلام و شاد و بکیر و بجا میرا
 ایش الله بکنت و بین محمد ابرضت امر قبا و کاتب
 بیت در جبه دیگر ناند که کله اقبال نمایند اگر سعادت
 بیان میکند اشتند الی عین امر الله هم علی الارض
 اعطاء منوره جو چه که مقصود منظور عظم اصلاح عالم
 و تحذیب نفس امر بجه و کفی بالله شمس و سید
 بجای آوردند که و انت علی حضرتکم و علی من معکم و بکم
 و بسمع قولکم فی هذا منظور ان عظم بعظیم و علی کل من قبل
 قبل الله منقطعاً عن غیر استمرات و لا یخین

و ان محمد رتب العالمین

خادم ۲۵ اربع ۳۱

ای آنکه فدائی جمال احدی ^{بیت} بالیت ^{تد}
 فیک روحی جسدی ای فصر مشید
 شد خوابت جای بشارک که ابد
 رهیدی زیدی دبروز که بلسا
 سابق بوم الأحد و در بیان ناطق بوم
 الجمال مطابقه انیزان بخومی و ۲۵
 ذی الفعده از ۴۹ هجری بود
 قبل از طلوع آفتاب در باب فصر
 بهی عزیز و هاب حاضر شد م بکی
 از طائیفین حول از عرش عظمت
 نازل و چمار مکتوب من لدن
 ملک الباذل با بن مفعود بدل
 فرمود که بکی را بخوانم و ما بنی را
 بصاحبان نشان بر سام بکی را که
 افتخار ابن فانی شرف وصول

از زلفی نقیبل نمودم و بجنب فواد
 و روح و داد کشودم تا که هم زمان
 صفیة خلیل کبیر بموج زن شد
 فلزم عطر و عیسر فر بر العین و
 معطر المشام من البد و الی الختام
 تلاوت نمودم بعد از اتمام بعرض
 عظمت عزیز علام اذن عروج با فتم
 جاث خالی ای علی ذوالعلاء
 اندرون روشن صباح با لها تا
 شوی از ان جمال کامیاب کور کفله
 عذاب کشته هر عذاب با هزاران
 عجز و زاری روح فوس دارش
 معروض کی خلائی انس کاش
 در عهد خوششت زار باب طعن
 پیشینم هر دمی صد سبب لعن

و تالیف

وز لب جان بخششای احلی سماع :
 کردی بک انت متی اسماع باری
 حجاب جلال رفوع و تبر جمال
 ملوع : و اول مانفوه بر لسان الفدا
 ثقل عن اسمہ الاکبر الاکرم :
 که در مکتوبشان چه مرقوم بود :
 معروض داشتم در متن مکتوب
 استخلاص جناب خان معهود را
 از جمال مفضود مسئلت نموده اند
 و در حاشیه مرقوم داشته اند که
 امروز خبر رسید که از صفای خود
 باین سمت توجه نموده اند از
 ابسم ثخر الله و نطق بما لوسعه
 التجاء لیسرع من جلاوه بیان للک
 الإنشاء الی مشهد الفداء بلری

ول
 کمال عنایت را در باره ایشان مید
 فرمودند و از عرش جلاله اذن
 بفضاء فرودس جلال در رسید
 چون در فضای فرودس نورانی
 که اطاق مهمی خندان رحمانی است
 مسفر شدم مکث آن محبوب را
 ببید مبارک طلعت ضیاء روحی
 لأممہ الفدا الی اللہ رب الآخرۃ و
 الأولى ارسال نمودم و مخصوص
 عرض نمودم که معروض دارند که
 از اوایل صفحه ثانی الی الآخر محض
 لطف و کرم ملاحظه فرمایند که
 بعضی مطالب دارند که جوابش
 موقوف باستماع از لسان مبارک
 مالک ابد اعست روز ما با صد

هزاران فرهی عصر در هیجی شاه
 بهی وقت عصر از محضر سلط
 نصر از آن معراج نشد بالای
 قصر بردرج واقف ضیای نام
 کین چنینت امر شد از کردگار
 کز علی اکبر شاه ملل نایبانی
 از همین اعلیٰ محل کین زیارت
 ز ایندیش تا خاتم بهر اواری بجایش
 بالتمام از همانجا جای تو محرم
 شده تا بعرش قدس سلطان
 قدم پرده چون واپس شد از
 عرش مجید سه معم این احوالی ندایش
 شنید کابن زیارت کابینین
 چنان پروراست جای عید ما
 علی اکبر است نفعی ساطع

شد از تبیان حق که نبارد و تاب
 ذکرش را و در باره لدی الوجب
 مستقر کرد بدم همان مکتوب را
 در بین اصبعین مشاهده نمودم
 چه عرض نمایم از شمس الطاف
 و عنایتی که در حق آن محبوس شد
 شفقت الله منا بعداً منوالبأشراق
 نمود فسر بکتاب مقدس که این
 دلیل حیات عزق و عهد هوش شلم
 که کاد جسدی آن بنصعق فی الضو
 اذا اخذ فی بد العنقور و افافنی
 من سکر و صق النور اول ما نطق
 به لسان المقدم که ایشان بسبب
 دو مکتوبشان ضحیح نموده اند و
 الحقیقه حق دارند اما ایشان
 برین

بنویس سبقت شما در امر الله و
زحمت و خدما ت شما فراموش
نشده و غمشود و چیزی بر حق
مشبه نکرده و نخواهد کرد
عبادت الهی بشما هر سد ان طهر
بفضل مولاك القديم خفيا ت
قلوب للذي المحبوب مشهود است
از حق جل جلاله مسئلت نما شد تا
جميع احبايش را فرج و احد نما
که ذو و جهمین بودن سزاوار
آیا امر الله بنورده و نیست چون
کلام با این مقام منتهی شد هر خصم
فرمودند چون چند فلجی این
عرش عظمت طی مسافت شد
اذا ارتفع عن الورد انزل الله مولى

الوری و رب العرش و الی حی
 مراجعت نمودم دیدم که هیکل آن
 طلع من عرشه العظیم ما شبثا له
 هذا العظیم الیمیم و من کل لهذا
 الکلام الکریم بیا نادوست بفهمانم
 که باستان در خواب چه بنویسی و
 این دلیل را دو باره بر عرش عظمت
 وارد فرمودند و بیا فایده نویسی
 بل اقل من کشف الفوس و عشره ثقت
 جمال المدم فحاطبا لهذا العدم
 که بنویسی باستان زیارت شما مقبول
 شد و آن دو نفس بن که با امر الله
 عامل شدند و وجهشان نیاز
 بکے از محلات منسبین و نیاز
 جناب کلر شد کور شده عاشا
 بیار

بسیار لدی الوجه مفیول اتفاق افتاد
 و ککل خیر انشاء الله فائز خواهند شد
 و بعد فرمودند که با ایشان بنویس
 هر چه مکتوب از شما باینجا رسیده جوابش
 فرستاده شد مگر دو مکتوب که
 جوابش ارسال نشده و خواهم از شما
 میشود الان عند حاضر حضور بیدارند
 و ما بقی مکاتیب شما اصلاً نرسیده
 چه که بعضی از یوسنها از میان رفته
 و در آخر بیان فرمودند انشاء الله یا
 بعثت من مطهرین باشند و ایداً
 ناظر بشون کسرباشند بل ناظر بما
 ظهور من المنظر الاکبر هذا بلبعی بن
 فام خطه امری العظیم و کین مکتوب
 ازین حضور و لغای این محبت ایداً
 چیزی نرفته اند و این محبت و حق
 هر چه است نمودم که شما هم معروض
 دارم و لکن از تقرب این هین بیانات

مفهوم میشود که شمس عنایت در
 چه درجه از تابش و اشراق است
 شخص بالغ را با اطفال جز ملاطفت و
 نظر ابویک جاری نیست این مدارج
 پسندالمسلمین ^{عربی} فاضل ^{عربی} حق
 انهم لا یعلمون مستبیدند و حضرت
 روح الله را دروفی که در قرآن
 برقرار بودند لب مبارکشان را در سخن
 یافتند چون کوش فرا داشتند دیدند
 که باین کلمات ناطقند ای رب ای رب
 لا تأخذهم بما عملوا و یعلمون
 یاری عرض تکبیر و اخلاص شما را
 خدمت حضرت غصن اعظم و حضرت
 غصن اکبر و غصنین انورین و
 نقائین دیگر معروض داشته کل کلام
 تکبیرات و عنایات لاهایان انجمن
 و سایر ^{عربی} ای ان دیار را ذکر شد
 والروح والسماء من مالک الانس والجن
 و علی من احبک حیاً و میتاً ^{عربی}

بناام معتقد و عالمیاست

قد آنکه یوم فدا است تمامه جان زمین و آنگه یوم فیه
 مرتبت بجای کبر است حجاب و مصطرب کل قومی این
 یا حسین بشنوند حسین مظلوم را در شرطه بن اعظم تو را
 بجهت دعوت یندیها نهدا مردی حق را بکوش جان بشنود
 اگر کید بر آن فائز شود ترا بقا خدب نماید هر ز عالم و عالمان
 خود را فارغ مش هده غائی و با غا انذام این برابر بزرگ
 هر است مشغول شو مش این ظهور نیست در در باره اوله
 بیان میفرماید ایانک ایانک ان عینک ما فی الی ان در
 مقام دیگر میفرماید ایانک ایانک ان کحجبت عنزل اول الی ان
 امر در روز نیست در جمیع بنیین مرسدین انقیان را
 از حق ساد و اعدا میوند ان انظر فکتب القدر لقطع

لقلع جاست غلبت آنک تا صح آمین به بیان جان
 محبوب امکان را ندانم بگو امر فدای مزده لک من
 و حواس من و محبوب جان و روان من چگونه از عهد
 شکر تو بر آیم در بحر غفلت و نادانی مستغرق بودم لک
 فضلت مرا اندام من و پدید عنایتت مرا اندکند امر روزگار
 غفلت من بنام رسید و مرا از فرات عذب یقین
 محروم ساخت و بآء صدید طنون راه نمود از ذکر
 غافل شدم و تو از من غافل شدی از حبت مخدوم
 و نار عنایت تو مشتعل گداوم و جبهه توبه نام و بچسب
 ترا بخوانم تجلیت و انفعال مرا فرود گرفته و از جمیع جهات
 نابین ساخته و لکن آبروردگار فرودم و محض من بود لک
 من شنیده ام در فرقه ام روز روز نیست در اگر کیبار

فضیله از دو صدق آرد که در ملکوت میان نظر آنکه استماع
 نماید و از این کلمه مبارکه عالی مقام امروز معلوم و در صحیح است
 و همچنین فرموده که فرشی از آوایل الا اول الرجوع اعمال حسنه
 محروم مانده باشد البوم تدارک آن ممکن است چه در دنیا
 غفران در جهان ظاهر و استخوان بخشش نفع سوال میکنم از تو
 بجز است این روز مبارک در صدر و مطلع ایام است مرا
 برضای خود موفق بداند و بطراز قبول مزین ملک ای رب
 انا اسئدک من عندک سبح الغناء و انا استجاهد و عندک کنوز
 العلم و العرفان و انا البعید و اناک بیت بقدر المنع و القرب
 اگر بملکوت آنچه ذکر شد فائز شود البته از غیرین است
 آفتاب معانی محروم کردی این است شمس نصیحت
 آفتاب از افق ملکوت بیان اشراق نموده طلوع طین

لمن سمع وقال لك الحمد يا الله العالمين

بنام خداوند گن

قلم اعجاز کستان خود را کمال شفقت ذکر می نماید و صفت
 می نماید بآنچه الیوم سبب علو رسو مقام آن است که
 شایسته آنست که در عالم منشرح شود و روحی خلاق را که
 سبب علت فراد است خود را نماید او است قادر است
 مقتدر بلکه در عالم را از عدم بر صفت و همچو آورد و کلام را داده فرماید
 بلکه اضمحراج می نماید چون آله را آخرت بقدره الکامات
 و سجدت کسطنیه الموجودات است راسته جمع کستان
 بر کلمه حسن متحد و متفق شوند و در لیل و ایام در صدد آن باشند
 در عجز از ایشان نظام خود را آن عمل سبب علت
 اقبال بر فر العالم کسطنیه است میباید که هر کج میان در عمل میکند

بنفسه مبلغ امر است حمد نماید تا آنچه در کتاب از فضل او
 نازل شده عام شود و بنامش نماز میان الرحمن و عذاب
 به قرابت به العظیم و نصرت را غنیمت شمارد و قدر و روح الهی را
 بدیند لعمریه از بر او شکر بگوید و کمال خود را بسطوت و
 قدرت و زور و شمای از حق منع نماید تا خطه در قرون آریه
 نماید و نظر کند در آنچه در آن ایام واقع شده این خطه را امر
 و فرود هم و این قدر شکر و است در هم و این خوف هم و جنود هم
 رحمت هم اسم القیوم هم و جلیم عبره لا اولیاء له و صفا نه انه
 لهوا حکم العا در العلم تجتبه به عقرب جمع است بدین
 شیوه معذور و فانی میگردند متکوا با حق که بر او ام المملک
 و ملکوت پادشاه است به از ضرورت محبت الهی است
 استخوانی که بگوید که آن را منع نماید و تو هم شکر کند است

انه سبحانه من اراد بكلمه من عنده انه لو لم يقدر على ما يشاء وخلق
 كل مخلوق في ذره الارض اعد به صنائع من خلقه كغير بشما ورد
 شده و آنچه در معضنين و سكرين در سب و تحق شنیده آید
 جميع از قلم اعدا بدکور و مسطور است و زحمت و اسن علم
 بذكر شما لطف نامير و ملكوت غنا حائف حول شما کرده قدر
 خود را بداند و قدر اين ايام را بشناسيد و مقامات
 خود را حفظ نمايد چه در كراهان در عين كاهان قائم و آماده
 در شايه اولياي اله را و وضع نمايد و از كبر حيوان محروم
 سازند از حق بطليله شما را در كل حال نبوده است
 فافر فرمايد ان الله استمع ان الله لهو محجب انه لم يخلق
 انه لهو الكرم ان الله العفو الرحيم العباد من كبرنا عظيم و على
 الذين سبوا اما سواك و اخذوا امر و ابه فر كساب البديع

با حسین یک نه از ملکوت میان مرتفع نشسته در آن
 مدال و مشعر هجر بر سجده همان از قبضه بر شده و بعد
 سع ذلک نه از این قبیل از این افسد نفس و اضطراب
 سگان بل در احاطه بود چه مقدار از آنها را از کجرتویان مجزاً
 نامزد چه مقدار از عرفا را از انوار آفتاب معانی محبوب
 گشته و چه مقدار از صاحبان بصیرت در بصیرت آفتاب
 الفهم کوننده و چه مقدار صاحبان آذان در از صفای محمود
 حال الفهمند ای حق علی ما ینبغی له من قس از طنون و اوهام
 و قید و قال و ما ذکر و عرف مرتفع شود چه عمده بود
 لعمر الله ان القوم من حجاب مبین ان اشکر ربک
 یا جبر علیک من قلم الالهام ینضو عن عرف فضلته

معرفت منضله بعد ما استکناه حکمته من غمنا ان ربک
 اودعت لیسیر کتبه کرامت کثرتنا من غمنا و بنا محزون
 با مشر لعمری عنقریب کلام معدوم و تیراب راجع
 منجست باقی کات بسمه الباقی الدائم الغیر الکلیم
 زهو هست و انوار امر عالم را احاطه نماید لکن مجال وجود
 بشر کفر متوقبه و کفر از بار او سقائے مقرر است
 اذ انتم لظلم ما هو لمسطور کتب است رب العالمین
 لکن نفسی را ملاقات نمود و قافیه مشاهده
 کردی کتبه این مظلوم را با و برسان به البقاء
 علیک و علی انبیا و اهلک التي صعدت
 الی الله و علی اتر معک و علی الاماء اللات آمن
 بالله رب العالمین

هو الله تعالى است به العظمه والكبرياء

انما نزل احد كظفر الذين قبلوا الى الاق لا تعدوا كسر و صنام
 بسم الله العظمه القديره ان سمعوا نداء من ظلم الله عز وجل الى الله
 العزير العليم ان يحكم حاق كل باعق و غيب كما خاف من
 مشكوا بالعزرة الوقر والشبوا بغير حقكم العظور الكرمه
 سوف يادى الشيطان باسمه الرجز هذا هو صراطكم من قبل
 ان انتم من العارفين و عواما نور الله عن ملاكم و خذوا ما اكرم
 به قلوبكم العظمه يا محمد فيه بعضه است الله بعنايت العرفان
 باشي حق جده لادعياد خود را در كتب صحف زور نصحت
 فرموده و با تعلق و استناد امر نموده بايد كل ما امر به الله ناظر
 باشند و بان عبادنا ما كرم الذين آمنوا بالعمل انما لخص
 حلوب طين قيار بهذا المقام از قبع انما سغفنا انك كبرياك

ایضا که تفریح و سکون من است که این جمیع را بصیحت بنمایم
 باستقامت کبریه در حفظه مشیطان بجمال اخضر و شمع
 در راه مستظرفه و با سه حق خلق را گمراه نموده و میباید آنرا حفظ
 الف که با جباریه فرحناک و کونوا عاقلین مبین و اولیاد در راه
 اخوان نوشته عهد است، الله ارضاه مستقیم بخار و غنایان
 در عدل میکند فرستاده یا الله العالم و مقصود الامم است
 باسمک التمریم هر بیت الانهار و سحر است البحار بان نوید در عطف
 ذکر که دشنام است و قفسر عداست و تر ضر و مضنک نام
 الاشباه قنع و عطر و است است بقوی العذرة ثم استک
 یا الله الالاسماء و فاطمه است با بکفین العلیا بان تر ضر و استقامت
 العطر و شفاقة الکبر است است تولا الوری و نال است
 العرش الشری لاله الا انت اعفوز الکریم

انشا و بته لا زال بغایت محبوب بزروال فائز باشی
 و باقی امر در مطلع انوار احکام آینه است ناظر به جمال
 هست بحیثیت مرقوم یافت باقیاب افق بیان
 عنقریب آنچه بطراز و عجب مشاهده شود بعد و راجع کن
 لا یبقی فی الارض اثر الا اثره و اثر قلمه الایضاً فخر امر است
 و استطاعت و قدرت و قدره و ما ظهور بین عباده هم آفر
 ما نزل من سما مشیته لعمری انه یجد باب الارتفاع
 جعلته مقصد من الذکر و الجمال و منزها عن العز
 و الهدی الی الجمال با این کلمه مبارکه که پیش به عمود است
 ازین امر خیمه امر الله ناظر باش میفرماید صنع ما لک و قد
 قدح الاستغاثه باستی البدیع اکثر عباد از چشم

از چشم و گوش محروم شد اهدا شوند در همچین بی
 روح چهره از صیحه مرتفعه ما بین راضی و سگماه بخوش
 بنامند و از نظره ناخود و صورت صورت بشعور فائز شدند
 بیانات ظاهر و آیات نازل ندیدند و نشینند بجز علم
 امام و حجه عالم ظاهر و مواج از او معوض و محتال طنون
 متشبهت نیست شان خلق و خدای ایشان باید
 در جمیع میان مجرب امکان رها که باشی بر ترا آید
 فرموده بر اقبال هر نفس الیوم باین شرفت کبر فائز شد
 او را از اهل فرج و سلسله در کتاب اسماء مذکور است
 و اعلام مملکت است، از وصف او عاجز مرف
 لیطهر الله مقامات الذین اقبلوا الیه و قاموا علی هره انه
 ما من الله الا هو لبقدر ما یستاء و یکلم ما یرید الا الله الا هو لبقدر

الواحدة الغرر المحسنة كبر من قبيلته وجه ابنته تو
 لبسته بفضله وعن تير لستك يا نبيضا فيك عام من
 عوالمه كحل احب وحبدا در غنظ آين ستمام بندت مندول
 در بر چه در شيا حنين در كمين والامر بيد الله الملكات
 استحق المبين استند قولي بان ريفكيا وليقر كما وير كفا خير
 الاخرة والاولى وكتب الكما ككتب للمعروفين كجهره ربك ان

بنام خدا وندانا

يا محمود؛ بشنو نماي مظلوم را بر از مقام محمود ترا ندا
 سيف ما بر و بدريا رحمت انحر دعوت مينمايه امروز
 روز است هر در آن در جمع صحف و كتب در بر الهي سبح
 و جمع نبين و سر سلاين تعلق را از جانب حق با آن
 وعده و بشارت داده از چنانچه در فرقان در فارق

فاروق حق و با عدالت میفرماید ان اخرج القوم من الظلمات
 الى النور و بشهریم بیاوم الله و این همان آیات است که
 موسی بزرگواران ما مورشد و عیسی و صفت آن را نمود
 هجده نماز است بد از بزرگواران و اوله آفتاب ظهور شست
 بر زمین مظلوم مع اعراض و ختم رضی علما و ارباب و عرفان
 امر آنکه از آنچه بان ما نور روحی ظاهر شد و باطنه انوار
 جمیع من علی الارض استحقاق است و تعالی استغاثه
 و تعالی که بیاید دعوت منو ^{الله} الواح منزله مخصوص
 ملوک ارض از سما و مشیت انوار نازل شده است
 تا ابدت تکلمه مبارکه انی امننت کتب بیا اتمه العالمین
 فایز کردی یعنی کتاب ان کتاب که انزل لک تا بدید
 بیا اتمه انهم لغفور العظمت

هوالمشرفی زین العابدین علیهما السلام

فمواظب بر حسن نمودن در کتایب آن ذکر سغیر و جمیع را بحسب
 رحمت الهی دعوت نماید و لکن جمیع باس غافل و ناخوشیست
 مشامه شوند تا آنکه شایسته الهی القوی طوبی از برای خود سینه
 آفتاب بشیرت آن از منظر الکرم منع نمیشود، بود و خبر بود ظهور
 فائز مشامه در این عالم و محبوب هم در از برای آن خوش
 سعادت مفرات و عقول اعتقاد و ادراک عرفان برسد اول الکر
 هو عرفان و نظر کجای و آخره است فاته عاقبتی صمدی محبوب
 عاقل و از توانا میدرهم و بسید است فوجده است موفی قدر
 این مقام در بران و چون جان حفظت غایب کنده است متحصی است
 من عنده علم کما تشییع و کما است مبدین است که در تشریح است
 نام خداوند است

آفتاب ظهور زانقب اراده ماناس یوم شورش در و لایح
 و در یابی رحمت امام جوه عباد ظاهر و باهر و لکن اکثری روز
 خلق در حجاب ظنون را راهم مانده اند لکن یکروز این یوم
 اکبر و فضل عظیم ممنوع و محرر است برده میشوند با هر ضرب
 جاه را با اسم غامزینت داده و بشوید و غرضه آنچه را او
 ظاهر شد سخن نسبت داده و میدهد دیگران قدر را میدارند در جمیع
 اعصار اما مال این لغزش سبب حجاب خلق شده اند
 و ماناس باز در یابی رحمت رحمان منع نموده هر طریقی از برای
 نفسیکه با این یوم فائز شده و باو عی و کشت که جمیع
 القهر یوم الله شهرت داده و جمیع مبدین و سر سبدین
 عباد را بان بشارت داده اند و لکن کجای نظمین در باب
 مشغول و زنده است اباباب غافل گذراند بیکر انظوم

تعرفت کون من شاکرین یا عرفانک ایکن علی عرفان
 هذا اليوم المنيرة، واحمد لله العزير الواحد المتعالی العليم حکیم

بیتسیرتسن یا بیلر الله فم قد بغت فرضوک الامتیه مبرک
 انک الیاه طویلک و من سمع من انک و انما یک لای غایر
 احرف ان الله الملک العزیر العزیرة کما یکنه من و الله من و در بر آرد
 من و در بر من سوال میکنم از دریا بخشش تو در این مجال دوستی
 در بوکت رحمت خود از کوه خیر جوان نوشتن و در دریا ج غریق
 حفظش ما تو را توانا تو را ما بخدا من تو را آورده ام و تو را
 ذکر سبایم و مبارک است از خوف فارغ و زردم ای خدا تو
 ناظریم و ز تو میطلبیم تا کمر بندگی آنچه دارم سرور تو و ایا هم
 است نوبه عطا کننده و بخشنده یا

هو تاج تاجات همه شمع بهر

يا صغير السن يا مبرح ان فرج ما يترك يدع سترات والارض التي
 يا مبرح من مديان الطون والاصح انه لولا الذي ظهر الفرج الا برك
 البشر وطقوا لك القدر انه لا اله الا انت العزيز الخاب في طوبى لك يا كبر
 الله من بعد الله هاك ثواب قد تحمدوا العلم انتم بالايها ولد باصون
 ملكوت الله ويستعد برك من عنده ام الملك يا مبرح والله
 انجابت العرش من باب من محراب عالم راحه فيها نور الازلي
 فرجها بارك من محراب نور من عماله بارك الملك التي حشرت
 وسافر الله ان فازت بالقام الذي كان يملوكا وقرنت الله رب العلم العظيم
 وطوبى لمن يصدق انك خالقنا لوجه رب العالمين عبادات هم منزهة
 بوده ومنت نشا و هم حوسنان ان ارض له اركو ترعافا شاميه
 اعني انهم لا موره غفلت نيمانيد و بعد رعد و در جهاجان على شمع